

TENTEN MAKEN

TENTEN

maken

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE TOERISTENBOND

INHOUD

	pag.
Inleiding	3
Geen tekeningen van bungalowtenten	4
De collectie	4
Tentkeuze	6
Het tentdoek	7
De fournituren	9
Altekenen en knippen	10
Algemene wenken	16
Toelichting bij de tekeningen	16
1. Dubbeldaks huttenten	16
2. Schildpad II	22
3. De Pirola	22
4. De enkeledeks-hut	24
5. De slappende hut	26
Besluit	27

Auteursrechten voorbehouden.

Inleiding

De ervaring heeft ons geleerd, dat er nog altijd kampeerters zijn, die liever zelf hun tent maken dan hem kant en klaar te kopen. Hoewel het prijsverschil tussen een „kooptent“ en een zelfgemaakte langzaamhand zo klein geworden is, dat menigen zich zal afvragen of het nog de moeite loont om zelf achter de naaimachine te gaan zitten, neemt het aantal zelfbouwers niet af. Dat is te begrijpen voor lezer, die ervaren heeft wat een genoeplijk en dankbaar werk 't maken van een tent is. Moeilijk? Och kom, 't is niet moeilijker dan vele jurkjes die thuis gemaakt worden. Wij hebben menige zelfgemaakte tent gezien, die wat afwerking, maar ook wat „coupe“ betref 't glanzijk kon opnemen tegen producten van de allerbeste tentmakers. Geen wonder overigens. Het ligt voor de hand dat die, zoal met grote zorg, dan toch in elk geval niet met evenveel liefde in elkaar gezet zijn als zo'n „eigenbouwje“.

Het spreekt vanzelf, dat u er overigens met die „liefde“ alleen niet komt. Maar zij, die „met twee linkerhanden“ door het leven moeten, zullen dit boekje in het algemeen niet kopen.

Wij hebben nu een collectie bouwtekeningen van tenten samengesteld, waar verreweg de meeste kampeerters wel iets van hun gading in zullen vinden. Aan de publicatie van deze uitgave is menig gesprek onder menige luifel voorafgegaan. Verhitte discussies over het voor en tegen van daken-tot-aan-de-grond, van knip- en losse grondreilen, over het gebruik van engelse naden en van rolnaden en over talloze andere tentmakersproblemen moesten met liters koffie geblast worden. We herinneren ons zelfs eens tijdens zo'n gesprek de minder parlementaire uitdrukking „Stik zelf“ te hebben gehoord, maar dat bleef slechts een suggestie te zijn voor een naam voor deze uitgave. Tenslotte ontbrak ons na al deze gesprekken de moed om op eigen houtje deze leidraad persklaar te maken. Gelukkig maar, want van de zijde van de amateur- en beroepstentmakers, die wij het manuscript tevoren toezonden, kregen wij nog menige waardevolle wenk. Het is niet meer dan billijk, dat we hun namen hier in alfabetische volgorde noemen, want zij allen hebben samen met ons gestreefd naar een zo praktisch mogelijke handleiding.

W. Dimonti	Rotterdam	G. Lentink	Eindhoven
J. Franssen	Eindhoven	A. Meyer	Putten
H. W. Gunneman	Eindhoven	C. L. Schmidt	Den Haag
Bob Hater	Leiden	Mevr. L. v. d. Wel-Frenk	Rotterdam
Joh. M. Jansen	Eindhoven	G. Willems	Groningen
Ir. A. de Lathouder	Den Haag		

Zij allen en de staf van de afdeling Kamperen van de ANWB wensen u onder uw eigen(-gemaakt) dak

Goed Kamp!

Geen tekeningen van bungalowtenten

Sedert wij enkele jaren geleden, voor de eerste druk van dit werkje deze inleiding schreven, zijn de bungalowtenten hun verovering van de Nederlandse markt begonnen. Herhaaldelijk krijgen wij tegenwoordig verzoeken om patronen te leveren voor het zelfmaken van zo'n tent. Hoewel het natuurlijk mogelijk zou zijn, een bruikbaar model te ontwerpen en in bouwtekeningen vast te leggen, menen wij voortschrijdend het zelf maken van zo'n tent te moeten afraden. Daarvoor is meer dan één motief aanwezig.

1. De enorme lappen doek, die voor zo'n tent nodig zijn, en die — wat bovendien bij geen andere tent het geval is — tenslotte tot één geheel moeten worden samengevoegd, zijn vrijwel onmogelijk op een gewone houthoud-maaschine te verwerken. Bovendien eist een bungalow-tent een middelware tot zware doeksoort, die deze moeilijkheid nog aanzienlijk versterkt.
2. De totale kosten van een zelfgemaakte tent zullen niet veel lager liggen (mogelijk soms zelfs hoger) dan van een gekocht exemplaar. Een bungalow-tent is nl. bijna altijd een fabrieks-product dat meestal in grote series gemaakt wordt. Uiteraard beïnvloedt dit de prijs.
3. Het is de vraag, of steeds gemakkelijk bois-frames verkrijgbaar zullen zijn van de juiste afmeting, zwaarte en dikte. Anders dan bij een gewone tent is het model nl. in belangrijke mate afhankelijk van het frame. Is dit laatste niet of tijdelijk niet verkrijgbaar, dan kan men met de rest ook weinig meer beginnen.
4. Denken wij tenslotte aan sommige moeilijkheden die bij de afwerking kunnen ontstaan, bij het verwerken van het grondzeil, de tochttranden, enz., dan menen wij dat u, voor wat een bungalow-tent betreft, altijd beter een keute kunt doen uit de talloze soorten en modellen die kant en klaar in de handel gebracht worden.

De collectie¹⁾

Op blad 1 van de tekeningen vindt u onder figuur 1 de hele reeks tenten naast elkaar op dezelfde schaal getekend, waardoor u een beeld kunt krijgen van de verhoudingen.

1. Daar is dan allereerst de klassieke dubbeldakshut met voor en achter deuren. Grondvlak 185 x 200, midden hoog 150, muren van 50 cm. Een bijzonder prettige trek tent, heel gemakkelijk te maken. Nadeel: bij regen op de achterzijde word de onderkant van de deuren nat. (1/2).

¹⁾ De bij de tekst behorende tekeningen worden aangegeven met bladletter of nummer en daarachter het nummer van de tekening, bijv. 1/74, 1/8.

2. Wanneer we die tent het z.g. „Ommen-dak” geven, dan ondervangen we dit herwaar volkomen. De tent wordt daardoor bovendien windvaster en we hebben naar believen voor of achter een luifel van een meter op een derde stok. Natuurlijk wordt de tent wat zwaarder, maar voor trekkers, die zo af en toe wel eens een of meer dagen blijven overstaan, is dit een ideale tent. Indien uitgevoerd in lichtgewicht materiaal (zie bladzijde 7), nog heel goed mee te nemen op de fiets. (1/3).

3. Derzelfde tent kan ook een vrijwel tot aan de grond toe doorlopend dak krijgen met een vijfhoekige bagageruimte, een zgn. apsis. Bij zo'n tent behoort dan een luifel van 2 m lengte op een derde stok. Het hele geval dan ook liefst voorzien van een nokstok. De luifel kan vastgestikt en dus alleen van voren open zijn of los en naar believen aan een van de beide kanten uitgespannen worden op twee extra stokken. Eventueel kan ook de binnentent dan een bagagepunt krijgen. (2/1A).

4. Als men daarbij dan tenslotte nog een losse apsis (kookhoek) maakt, dan heeft men een van die tegenwoordig zo populaire combinatie-tenten. (2/4).

5/8. Een dergelijke serie tekeningen hebben wij laten vervaardigen voor een zelfde tent van royaler formaat. Weliswaar schijnt 't op het grondvlak weinig uit te maken, slechts 15 cm breedte, maar de tent heeft stahoogte in het midden, waardoor hij veel ruimer is dan de kleine hut. Dit zijn de maten: 200 x 200, muren 50, middenhoog 180, daghoogte 200 cm. Het ligt voor de hand dat deze tent zwaarder en volumineuzer is dan de eerstgenoemde, maar hij is, vooral voor oudere kampeers, ook wel veel gerieflijker. Onder de 2 m hoge luifel is volop ruimte voor een kamptafel en stoelen. Voor gezinnen met kinderen is een combinatie-tent van dit formaat in een vast kamp ideaal. De tekeningen op de bladen 1 en 2 kunnen ook voor deze grotere tenten dienen, omdat de verhoudingen vrijwel gelijk zijn aan die van de kleine hut.

9. De „Schildpad II”, een aflopende dubbeldakshut met zijwaarts opzetbare losse luifel. Formaat 210 x 145 (dwarslaper), apsis 70, muren 30, hoog voor 158, achter 138. Een „klasse-tentje”, geschikt zowel voor trekkers als voor vast kamp voor twee personen. (3/5).

10. De „Pirola”, een éénstoks dubbeldaks trek tentje. Ideaal voor lichtgewicht kampeers (wandelaars, bergkampeers). Grondvlak 200 x 110 (dwarslaper), apsis 55, muren 30, hoog 135 cm. Lastiger te maken dan het hutmodel — vrijwel uithaltend schuine basen — maar een mooi, betrekkelijk stormvast tentje. (3/6).

11. Dan een royale enkeldakshut, naar believen te maken met voor- en achter-deuren en aan beide zijden een flake luifel dan wel met een apsis

van 85 cm. Afmetingen 200 x 170, hoog 150, muren 40, luifels 45 en vleugels 28 cm. Een goede trek tent vooral voor jongeren. De tent voor kinderen zodra ze te lastig worden in de tent van vader en moeder. (3/7).

12. Tenslotte, om het doortje vol te maken, een afhangende enkeldakhut, een soort kanotent dus. Afmetingen: breed voor 160, achter 110, hoog voor 145, achter 90, muren 45-25, diepte 200 + bagagepunt van 60, luifel 45 cm. Een vlot stormvast model, geschikt als kindertentje, maar ook, indien van licht doek gemaakt, voor rugzakkampeerder. (3/8).

Tentkeuze

Bij de opsomming van de modellen, waarvan wij hier de bouwtekeningen hebben, is hier en daar in het kort al prinspeeld op het gebruik van de verschillende tenttypen. Een tentmodel, dat voor alle vormen van kamperen geschikt is, moet nog uitgevonden worden. Tenzij men zich de wreedte van verschillende tenten kan veroorloven ofwel slechts één wijze van kamperen beoefent, zal men altijd tot een compromis moeten besluiten.

Een grote tent geeft meer airslag, maar is zwaarder en moeilijker op te zetten dan een kleine. Bovendien is een grote tent kouder, omdat de door onszelf geproduceerde warmte omhoog stijgt en dus in de nok komt en dan wordt afgevoerd en door het doek en door de ventilatieruimte.

Een dubbeldaktent is duurder dan een enkeldaktent, maar bewoonbaarder en bovendien gemakkelijker te maken, omdat men bij de oedertent geen vleugels of luifels nodig heeft.

Een tent met een bagagepunt biedt meer ruimte en is in de regel windvaster dan een met aan beide zijden deuren. Laatstgenoemde is gemakkelijker te ventileren en als de wind draait, hetgeen in ons land nogal eens voorkomt, hoeft men niet de hele tent om te draaien. Dit laatste voordeel springt vooral in het oog bij de Ommentent. (1/3).

Voor de bepaling van het voor u noodzakelijke grondvlak is het wel goed mee te delen, dat de breedte van een opgeblazen luchtbed $\approx 60/70$ cm is, van een twee persoons ≈ 125 . Feitelijk is alleen de grote hut geschikt om een of twee kleine kinderen bij u in de tent te nemen. Zodra de jonkies echter een jaar of vier zijn maken ze terecht aanspraak op een eigen tentje. Niet alleen dat ze daar zelf erg trots op zijn, het is ook voor vader en moeder een zorg minder. Menigmaal hebben we zo 's avonds om een uur of zeven vaders en moeders voor hun gesloten tent zien zitten wachten tot hun kroost beliefde te gaan slapen en ook daarna was hun bloedeigen tent feitelijk taboe voor hen tot hun eigen bedtijd aanbrak.

Er zijn nog tal van andere overwegingen, die in dit verband meespeelen:

1. Wat is uw vervoermiddel? Auto, scooter, fiets, kano of voeten?

2. Waar zult u als regel kamperen: op beschut of onbeschu't, vlak of heuvelachtig terrein?

3. Hoe gaat u kamperen: vast kamp of trekcamp?

4. Voor wie is de tent bestemd: jongere of oudere kampeerder, of krappe portemonnaie etc. etc.

Wij kunnen natuurlijk uw keus niet bepalen en beperken ons daarom tot de hierboven staande opmerkingen, die wellicht nog van invloed kunnen zijn bij uw beslissing.

Eenkele eisen, die aan een tent gesteld moeten worden.

Om het even of u een tent wilt kopen of zelf maken, u zult erop moeten letten dat hij aan de volgende eisen voldoet:

1. Bandgeraamte. Elke tent behoort gebouwd te zijn op een geraamte van band, dat alle spanningen overneemt, die door de scheerlijnen en de grondpenen worden veroorzaakt.

2. Versterkingen. Geen enkel ringetje, bandje, drukkoop, zakje of wat dan ook, mag zo inaan zonder meer op het tentdoek gestikt zijn. Voor al deze dingen moeten versterkingen worden aangebracht. Strikbandjes, drukknopen e.d. moeten op hand bevestigd worden.

3. Nokken. Een extra versterking is nodig daar waar het dak op de stok komt te rusten. Dat extra bestaat dan uit een lapje leer op een versterking. De nokgaten of nokringen behoren gelestoneerd te zijn of doorgestikt.

4. Nokstok. Een nokstok is noodzakelijk wanneer de nokafstand groter is dan 2 meter en bij zwaar doek ook reeds bij 2 meter. Bij de grotere kombusietentent kan hij gewenst zijn om het doorzakken van het dak tegen te gaan, waardoor b.v. midden onder de luifel de stahoogte, die gewenst wordt, toch weer illusoir zou worden.

Over de andere eisen behoeven wij in dit bestek niet te spreken, omdat daar bij het ontwerpen van de bouwtekeningen al volledig rekening mee gehouden is.

Het tentdoek

Kwaliteit. Wij mogen ons gelukkig prijzen dat er in ons land vele soorten tentdoek te koop zijn van zodanige kwaliteit, dat elk risico uitgesloten geacht kan worden. Het gewicht varieert van omstreeks 100 gr./m² tot ca. 300 gr./m². Voor zelfbouwers is dat laatstgenoemde wel wat te onhandelbaar. Zij doen beter niet zwaarder te kiezen dan een 235 gr./m².

Het ligt voor de hand, dat men een doek moet kiezen, waar men van op aan kan. Vraag hierover advies aan een goede buitensportzaak.

Tentiekennis is een moeilijk vak, dat maar weinigen verstaan en kennis van tentstoffen hebben nog veel minder z.g. deskundigen in ons land. De ervaring heeft geleerd, dat niet veel tam tam aangekondigde goedkope tentstoffen, die er aanvankelijk erg goed uitzagen en die ook een behoorlijke analyse aangebrachten, na één kampeersizoen soms onbehoorlijk gingen doorstuiven. Wanneer u tegen een aardig lijkend stofje opkoopt, dan zult u uiteraard niet nalaten er het oordeel over te vragen van een al dan niet verneende deskundige. Stel hem dan echter later niet aansprakelijk als 't in de praktijk blijkt niet zo goed te zijn als 't aanvankelijk leek.

Overigens kan men zich voor een dubbeldaktent natuurlijk meer risico veroorloven dan voor een enkeldak. Ook is 't lang geen dwaas idee om voor het dak een eerste kwaliteit tentdoek te kiezen en dan voor de ondertent een betrekkelijk willekeurig stofje van iets mindere kwaliteit en prijs.

Voor de niet-ervaren kampeersers onder de borw-enthousiasten zij hier vermeld, dat het niet persé niet is „hoe zwaarder hoe beter“. Eerder het tegendeel. Een Pirola, een Schildpad II, ja zelfs een kleine dubbeldaktent vragen om een licht doekje, zo tussen de 100 en 150 gr.m². Het lichtgewicht tentdoek moet geweven zijn van prima langvezelig egyptisch katoen. De zwaardere soorten zijn meestal van kunst vezelig amerikaans katoen. Met enkelen en andere dergelijke kunststoffen, die we meestal met de verzamelaars nylon aanduiden, hebben wij nog te weinig ervaring om er een oordeel over te durven vellen. Wel weten wij, dat de verwerking van dit materiaal niet eenvoudig is en dat men wel eens last van condens ondervindt. Dat er op dit gebied in de naaste toekomst belangrijke dingen te verwachten zijn, lijkt ons wel zeker, maar even zeker is, dat de eerste gebruikers als proefkonijnen fungeren.

De breedte. Tentdoek wordt in ons land vrijwel uitsluitend geleverd in een breedte van 100 à 102 cm. Onze tekenaars zijn bij de samenstelling van de knipplannen uitgegaan van deze doekbreedte, die in de praktijk 't gemakkelijkst te verwerken is. Heeft men doek van afwijkende breedte, dan zal men dus zelf z'n knipplannen moeten maken.

De kleur. Volkomen lichtecht tentdoek bestaat niet. Wanneer u te kiezen hebt, kies dan ten niet al te opvallende kleur, maar ook niet een donkere, die de tent somber en koel maken. Wit wordt gauw smoezelig. Fel oranje, groen etc. staat misschien wel aardig aan de Middellandse Zee, maar in ons Hollands landschap detoneren ze. Wij hebben ons tot nog toe het beste bevonden bij licht khaki, havana- of goudbruin, zo'n beetje naar crème toe. Deze kleuren trekken ook de minste insecten aan. Ook z.g. petroël doet 't wel in het landschap.

De fournituren

Onder dit hoofd willen wij samenvatten alle benodigheden, behalve tentdoek, voor het maken van tenten.

Band. We hebben drie verschillende soorten nodig: tentband, nokband en ringenband. Neem voor tentband eerste kwaliteit voorgekrompen band van 1½ cm breedte, liefst viergraat geweven, daar dit onder de machine niet rondloopt, voor nokband ten minste dezelfde kwaliteit in een breedte van 2½ à 3 cm en voor ringenband een nog zwaardere kwaliteit van 1½ cm. Eventueel kan men de ringen natuurlijk ook aanzetten met dubbel tentband.

Ringen. De ringen aan de tent moeten z.g. D-ringen zijn, omdat het band daarin over de hele breedte strak ligt en de spanning gelijkmatig over het tentband verdeeld wordt. De platte kant van de D-ring moet dus gelijk zijn aan de bandbreedte (1½ cm). Verder hebben we ronde ringetjes nodig voor einden van de scheerlijzen, waar de pennen doorheen komen, is ongeveer 1 à 1½ cm. Materiaal voor beide soorten: aluminium of plastic. Let er op, dat vooral de D-ringen zo glad zijn afgewerkt, dat het band er niet op stuk schuurt.

Tentlijn. Wij blijven de voorkeur geven aan katoenkoord, maar er zijn andere, even ervaren kampeersers, die zweten bij hennep-knoed en meer modernen, die al volledig bekeerd zijn tot nylon. Zoog in elk geval dat 't niet dikker, maar vooral ook niet veel dunner is dan de diameter van de gaatjes van de te gebruiken spanners.

Spanners. Onze ervaring heeft ons tot nog toe geleerd, dat de eenvoudigste modellen nog het beste voldoen. Een stukje aluminium van 20 à 25 mm bij 10 mm, dik ca. 5 mm, met twee gaatjes en dan meestal een sleuf voor het vastzetten van de lijnen. De, ook dunnere, gebogen modellen voldoen ook goed.

Snelssluitingen zijn er in velelei soorten en uitvoeringen. De beste (koper, vernikkeld of hard messing) zijn voor ons doel maar net voldoende. Tegenwoordig zijn er snelssluitingen in de handel met twee schuifers. Die kunnen van boven opengemaakt worden, wanneer ze tot onder toe dichtgeschoven zijn. Ideaal voor tentssluitingen. Kort geleden zijn er ook zware nylontrekssluitingen op de markt gekomen, die bijzonder geschikt zijn voor de bevestiging van luifel aan tentdak.

Grondzeil. Dat grondzeil-materiaal niet alleen waterdicht, maar ook dampdicht dient te zijn is thans wel algemeen bekend. In aanmerking komt dus feitelijk alleen rubberdoek, plastic op textielbasis of puur plastic, waarbij dit laatste voor intensief gebruik ontraden moet worden, daar het snel uitdroogt, en dan stug en hard wordt en snel breekt.

Stokken. Het ligt voor de hand dat men voor grotere tenten zwaardere stokken moet hebben dan voor kleine. Om de gedachten te bepalen: voor een lengte van 2 m is een stalen stok met een diameter van 22 mm bij een wanddikte van 1 mm wel het minimum. Boven de 2 m moet men aan een ϕ van 25 mm gaan geloven. Voor aluminiumstokken dient de wanddikte groter te zijn. Ga in deze af op het advies van een goede buitensportzaak en bedenk dat de 5 à 10 kg, die normaal op een tentstok rust, bij stormwind kan oplopen tot meer dan 100 kg. Hoe korter de stok, hoe meer hij kan hebben.

Pennen. Ook de pennen zullen min of meer „op maat” bij de tent gekocht dienen te worden. Voor kleine tenten voldoen de gedraaid ijeren pennen heel goed. Voor de kombinatietenten zal men zwaardere, eventueel dualpennen moeten kiezen.

Rubberringen voor kombinatietenten kunt u in de meeste goede buitensportzaken kopen. Goedkoper is 't een oude autobinnenband op de kop te tikken en daaruit de ringen te snijden.

Aftekenen en knippen

Het aftekenen van de knijplijnen geschiedt het beste door de stof op een volkomen vlakke ondergrond neer te leggen. Als men dan het begin- en het eindpunt van de snijlijn nauwkeurig heeft afgetekend, houde men daarlangs een met krijt ingesmeerd touwtje. Precies op begin- en eindpunt van de lijn op het doek strak houden, in het midden even oplichten en op het doek terug laten vallen. Men krijgt dan een mooie, duidelijk rechte krijstreef.

Schuine banen uitaard voorzichtig knippen. Overdwars en in de lengte kan men snijdend knippen. Scheuren in inknippen moet afgeraden worden, daar het doek altijd min of meer gaat labberen langs de kant, en zodoende geen strakke naad verkregen kan worden.

De maten op de tekeningen. Alle op de tekeningen aangegeven maten zijn exclusief de zomen en naden. U ruft dan ook op de knijpplannen zien dat er hiervoor ruimte is gelaten. Reken op 1 cm voor elke zoom of naad. Daar de tekeningen niet zuiver op schaal zijn, kunt U het beste het knijpplan overnemen op millimeterpapier, waarvan u een strook van 10 cm knipt en hierop in sam de maten van de tekening overneemt. U krijgt dan uw knijpplan 1 : 10 en u kunt de maten hiervan in cm op het doek overnemen.

Papier model. Koop een rol dik stevig pakpapier of eigenlijk nog beter enkele vellen ivoorkarton en neem daarop de tekening van de door u gewenste tent(en) over op schaal 1 : 10. Zet daarna de schaar in dit papier alvorens u te wagen aan het doek. Denk er aan, 1 à 1½ cm ruimte

voor de naden moge voldoende zijn voor de volwassen tent, 1/10 daarvan is stellig niet genoeg om straks uw papiermodel te kunnen plakken. Plak uw model in elkaar en kijk of het goed is. Het zou wel eens kunnen zijn, dat dit model op schaal enkele vervelende vervormingen bij het maken van de tent voorkomt.

Algemene wenken

Alvorens nu stuk voor stuk de tekeningen van de verschillende tenten tot te lichten, eerste enige wenken, die voor alle of vrijwel alle modellen van toepassing zijn.

Band. Zoals zeiden wij al, dat een goede tent opgebouwd dient te zijn op een gezamenl van band. Houdt dit band vooral strak bij het stikken. Uiteindelijk mag de stof niet te sterk gespannen op het band komen, omdat het doek dan te veel wordt getrekt. Dit is een kwestie van ervaring, waarbij rek van band en stof een belangrijke rol speelt. Hoewel goed tentband voorgekrompen behoort te zijn, is 't toch wel goed het band voor het gebruik goed nat te maken en na het drogen te strijken.

Het stikken. Gebruik binnengaarn no. 24 tot 36. Let er op, dat u een scherpe naald gebruikt. Een bot gewonden naald kan de daad van de stof beschadigen en maakt grotere gaatjes dan het garen kan vullen, waardoor ter plaatse lekkage kan ontstaan. Het stikken zelf zal geen bijzondere moeilijkheden opleveren. Wel zal het nodig zijn dat vóór de naaimachinst(e), aan de andere kant van de machine, iemand zit, die assisteert bij het onder de beugel doorvoeren (dus vooral niet doortrekken, dat anders gerimpelde naden het gevolg zijn) van de soms nog al omvangrijke lappen stof.

De naden (A/9). Het beste is steeds platte naden te stikken, waarbij we het hand steeds meestikken (zie tekening). Inslagen of andere delen, waar geen kracht op komt, kunnen we eventueel met een rolnaad stikken. Als het even mogelijk is, vermijden we het gebruik van spelden, daar elke speld minstens vier gaatjes geeft, wat vooral bij lichte fijngeveven doeksoorten uit de boze is.

Versieringen. Een extra lapje tentdoek, een vierkantje of driehoekje van 8 à 10 cm is in de meeste gevallen voldoende. Waar ze groter moeten zijn, blijkt dat uit de tekeningen en uit de toelichting. Bij de nokken moeten ze wel wat groter zijn, zonnig cirkelvormig en een paar maal doorgestikt.

Ringetjes. Een bezwaar van de D-ringen zou kunnen zijn, dat het stiksel niet dicht genoeg op de ring komt om het verschuiven van het hand naar een van de hoeken van de D-ring te voorkomen. Het zal dan zaak zijn de ringetjes met de hand nog even vast te zetten.

Gebruikt men liever O-ringen, dan dient men te bedenken dat deze het band plaatselijk te hoog belasten en mede daardoor een snelle slijtage veroorzaken.

De ringetjes worden met stukjes ringband of met dubbel tentband op de versterkingen gestikt op de plaats waar het band zit.

Op de hoeken van de dak en vleugels dienen de ringbandjes schuinweg te worden opgestikt in de richting, waarin straks de spanning op zal treden. (A/10).

Nok. Bij de ondertent gebruiken we een koperen of dural ring (massief), die iets wijder is dan de te gebruiken stokken. Het eind van de nokband, dat wat langer genomen is dan de lengte van de stok, steken we door een D-ring (voor de voor- resp. achterscheerlijn), slaan het daarna terug tot voorbij de plaats waar de nok moet komen en stikken het vast. Daarna zetten we de nokring vast met een festonsteek en tenslotte knippen we het doek binnen de ring weg. We festonneren de ring met ijzergaren of vissersgaren. (A/11).

Het nokgat moet zo wijd zijn dat zowel de stok als de lus, waaraan de tent komt te hangen, er door gaan. Die lus wordt aan weerszijden van de nokring binnen in de tent vastgestikt. Hij loopt door de nokring naar boven en is van boven voorzien hetzij van een gefestonneerd ringetje, hetzij van een stukje leer met een gat er in, dat dan overigens ook nog gefestonneerd wordt. De lengte van die lus is gelijk aan de afstand tussen dak en tent. Gebruik voor deze lus het brede nokband, dubbel!

De nok in het dak is eenvoudiger dan die in de tent. We hebben daarvoor nodig een stukje soepel chroomgeloid leer, dat beslist niet afgeeft als 't nat wordt. Grootte = 4 x 8 cm. Dat wordt onder tegen het dak gestikt op de plaats waar de nok moet komen. Met een priem, of wat een nog mooier resultaat geeft, met een holpijpje van 5 of 6 mm wordt dan een gaatje geboord of geslagen en dat festonneren we weer met ijzergaren of vissersgaren. Bij twee-stoktenten dienen we er uiteraard op te letten, dat de afstand tussen de beide nokken van het dak precies gelijk is aan die tussen de middelpunten van de nokgaten van de ondertent.

Het is bij deze tenten verstandig aan en van de kanten naar het midden van de tent toe nog een of twee extra nokgaten te maken (reken daarop bij het leren versterkingsstuk). Dat tweede en derde gat, die slechts enkele centimeters van elkaar zitten, gebruikt u later als het dak wat getrekt is.

Deuren. Behalve die van de Pirola, die een afwijkend model hebben, en de Schildpad II, zijn allen in de tekeningen voorkomende deuren voorzien van uitspanbare drieboeken aan de onderkant. 't Kost iets meer doek, maar 't geeft een goede bescherming tegen tocht als men onder de

luffel voor 'n tent zit, wanneer men althans die deuren naar weerszijden zo ver mogelijk uitspant en bovendien geeft zo'n deur een beschermende kookhoek.

De meeste deuren hebben we nog met de klassieke drukknoop/haandsluiting laten tekenen. Een aansluiting is natuurlijk veel gemakkelijker.

We hebben erg veel plezier van een extra stel muskieten deuren, die achter onze normale deuren zitten.

Deze gasen deuren beschermen niet alleen tegen muskieten, maar ook — meer dan men zou verwachten — tegen tocht. Men kan 't natuurlijk ook beschiedener doen en volstaan met een ventilatie-opening met muskietengas. (A/13). De afdekking van deze opening hebben wij in de tent projecteerd, hoewel natuurlijk de wind dan tocht zou kunnen veroorzaken. In de praktijk valt dat echter best mee. Met een paar drukkers kan men de zaak behoorlijk afsluiten en het is niet prettig 's nachts de tent uit te moeten alleen omdat het ventilatieklasje aan de buitenkant zit.

Drukknoppen. We hebben het nu al enkele malen over drukknoppen gehad. Wanneer u het heel mooi wilt hebben, dan zoekt u in de verrijding komen er van die hele mooie in te laten slaan met zo'n gladde bovenkant. Doe dat niet, zelfs niet wanneer u de beschikking hebt over een apparaatje om ze er zelf in te slaan. Drukkers hebben nu eenmaal de hebberigheid er op de meest ongelegen ogenblikken af te vliepen en dat betekent bij dit soort knopen een gat in het band. Gebruik liever gewone z.g. mantel-drukkers. Die kant u er zelf altijd gemakkelijk opmaken.

Tentzakjes. Vooral voor brillendragers is een tent zonder mazzakjes eigenlijk niet compleet. Maak ze niet te groot, anders stopt men er te veel in en dat is niet de bedoeling (10 x 20 cm is voldoende). Bovendien trekt dat de muur uit 'n model. Overweeg eens ze van muskietengas te maken of van doorzichtig plastic. Men kan dan altijd zien of er wat in zit. En zet ze op een versterking. Daar de zakjes maar al te dikwijls toch nog overbelast worden met van alles en nog wat, is het ook niet gek ze met de onderkant op de grond te laten steunen, waardoor de tent beter in 'n model blijft.

Drooglijn. Tegen het nokband van dubbeldaktenten kan een drooglijn gestikt worden. Een stuk band ter lengte van de nok, aan beide zijden en in het midden vastgestikt. Bijzonder prettig om 's nachts wat lichte onder- en bovenkleding weg te werken.

Grondzeil. Behalve bij de Pirola, een tentje, dat om een kulpgrondzeil vraagt, hebben wij bij alle tenten rekening gehouden met inslagen en dus feitelijk met een los grondzeil.

Het is toch wel zaak even stil te staan bij de voor- en nadelen van een los en van een kulpgrondzeil. Laten we ze naast elkaar zetten:

LOS

voordelen

gemakkelijk luchten en schoonmaken;
gemakkelijker inpakken;
eenvoudiger te vervangen;
op onafgeleerd terrein beter „model“ op te zetten;
de muren kunnen gerefeld worden.

nadelen

niet afdoende bij overstromingen;
lastiger opzetten.

Wij adviseren voor een vast kamp, vooral voor de grotere tenten een los grondzeil, tenzij men uitsluitend in de bergen of op weinig vocht opnemende grond kampeert. Voor trekcamp en daar waar de grond slecht water opneemt een kuip.

Ideaal natuurlijk een los kuipgrondzeil, opgehangen met haken en ogen of door middel van drukkopen aan de muren van de tent. Met meer of minder succes zijn natuurlijk al verschillende pogingen gedaan. De in figuur A/14 geschetste oplossing lijkt ons niet gek. Kiest men een kuipgrondzeil, dan kan natuurlijk de inslag vervallen. De muur komt in de kuip. De grondlijn van het grondzeil, van de kuip dus, wordt aan de onderkant gewoon afgewerkt met band, waaraan (aan versterkingen) de grondringen. De kuip wordt een centimeter of tien boven de grondlijn aan de muur vastgeplakt. Aan de ingang een drempel van \approx 10 cm, die gewoonlijk naar beneden geklapt ligt en met een haakje aan een oog bij de hoeken opgetrokken kan worden en met een handje in het midden om de stok vastgezet wordt. Stik langs de deur band ter hoogte van de scheiding kuip/muur en voorzie kuip en deur van drukkopen op een onderlinge afstand van ca. 15 cm. (A/15).

Om de achterhoeken mooi te krijgen kan men daar een driehoekje uit het zeil knippen. Veiliger is natuurlijk de z.g. portemonnaie-hoek, d.w.z. dat u de door de kuipvorm ontstane vouw laat rols die is. Zowel voor de kuip als voor de losse grondzeilen geldt dat de gaatjes, ontstaan door

KUIP

voordelen

gemakkelijk opzetten;
volkomen insectenvrij en vochtvrij, hetgeen vooral op harde of zeer droge grond, die weinig water opneemt, van belang is;
tochtvrij.

nadelen

lastiger inpakken, indien grondzeil vochtig is;
lastiger te vervangen of te repareren; als er vochtigheid in de tent omvat moet de tent afgebroken worden om de zaak behoorlijk schoon te maken; kan feitelijk niet geducht worden.

het aan elkaar stikken van de delen en het stikken van het band, dicht gemaakt moeten worden.

In de regel zal men tegenwoordig geplasticeerd grondzeildoek gebruiken. Zelden ruit u met één doekbreedte toekomen. Bestrijk na het stikken de naden met een plasticlijm, die na het drogen flexibel blijft. Gerubberd doek kan op de naden waterdicht gemaakt worden met goede rubberisolatie. Het losse grondzeil wordt op de textielkant afgewerkt met band. (Het band van het kuipgrondzeil zal uiteraard op de plasticant moeten zitten, omdat die nu eenmaal op de grond ligt).

De ringetjes aan de hoeken van losse grondzeilen op driehoekige versterkingen.

Gronddeken. Een tent is pas af als de gronddeken ligt. Een niet te dikke wollen of halfwollen fantasientel, een gezellige ruit of sets dergelijks is daarvoor al gauw geschikt. Het mooiste, lichtste, maar helaas ook duurste materiaal hiervoor is wel de wollen haai. De deken moet rondom worden afgewerkt met band (een stinnetje in elk van de hoeken) en kan dan met het grondzeil worden vastgeprikt met de grondpennen.

Ook kan men in de hoeken van de tent en in het midden van de muren een haakje of een drukknop zetten, waardoor de deken vast komt te liggen. Bij tenten met kuipgrondzeil is dit trouwens de enige oplossing.

Afwerking ondertent. Er is één tentenmaker in ons land, en het is lang de slechtste niet, die het geraamte van band van de binnentent aan de buitenkant zet. Dan zitten dus de noklijn, de muur- en de grondlijnen tussen dak en tent onzichtbaar voor de tentbewoner. Hoewel er theoretisch wel wat in te beengen is tegen een ophanging aan, in plaats van een ruiten op de nokband, is er natuurlijk veel voor te zeggen de kant waar je tegen op kijkt zo glad mogelijk af te werken. Wij laten het gaarne aan u over hoe uw keus zal zijn. De versterkingen moeten in elk geval aan de buitenkant zitten.

Heel vroeger zagen we ook wel eens meisjestenten, waaraan men in plaats van dat doodsaai bruine band kleurig fantasieband met bloemetjes of poppetjes verwerkt had. Wij moesten daar aan terugdenken, toen we enkele jaren geleden in Duitsland binnententen zagen van bloemetjesgoed. We geven dit nu maar door als bewijs, dat uw fantasie verder kan gaan dan alleen op de gronddeken, maar let er wel op dat de kwaliteit van het band prima is!

1. De dubbeldaks-huttenen

Voor kleine hut blauwe tekening, bladen B, C, D, E, F.
Voor grote hut rode tekeningen, bladen G, H, I, J.)

Het zij ons vergund de grote en de kleine hut, die in beginsel aan elkaar gelijk zijn, gezamenlijk te bespreken. Beginnen we met de de tromp (C/22 en H/40). Eenvoudiger kan het haast al niet. Twee banen elk van een meter breedte worden aan elkaar gestikt samen met band. Ook langs de grondlijnen (G-G2) en langs de muurlijnen (M-M2) wordt band gestikt. De nok (N-N1) krijgt nokband, dat aan de beide uiteinden zover blijft uitsteken, dat 't straks door de ring van de hoofdscheerlijn gehaald kan worden en vastgestikt. (A/11). De beide einden van de romp (de einden van de inslagen) kunnen gewoon ongezoomd worden. Is men van plan een kuipgronddiel te gebruiken, dan wordt het begin en het einde van de romp gevormd door de beide grondlijnen (G-G2). De plaatsen, waar de versterkingen moeten komen, zijn op de tekeningen aangegeven. Stik de versterkingen langs de randen nog niet dicht. Dat gaat straks in één moeite door bij het inzetten van de deuren. Behalve bij N en N1 kunnen alle versterkingen in driehoekvorm uitgevoerd worden met dien verstande, dat die langs de lijnen M-M2 zowel boven als onder het band moeten komen, dus feitelijk een rat.

De deuren. (B/20 en 21, G 38). Knip de deuren vlak voordat u voornemens bent ze aan de romp te stikken en zet ze onmiddellijk vast aan die romp langs de lijn N-M-G. Ze hebben namelijk de onaangename gewoonte om langs de schuine kanten te gaan lubberen als er te veel mee gemanipuleerd wordt. Denk er bij het vaststikken aan, dat bij M aan weerszijden van de deur een stukbandje wordt meegeestikt om straks de deur te kunnen ophinden (uiteraard zowel aan de buitenkant als aan de binnenkant een handje) en stik niet per ongeluk de inslag mee vast. Dat deel van de deur moet ongezoomd worden, evenals de onderkant van de inslag.

Het is verleidelijk om de tentdeuren geheel af te werken met band en zo, voordat ze aan de romp gezet worden. Wij vinden het echter veiliger die schuine kant, die zo'n onbedwingbare neiging tot rekken heeft, maar zo gauw mogelijk op z'n definitieve plaats te zetten. De afwerking zal overigens geen moeilijkheden opleveren. Zet echter wel het ventilatiekluk er in, voordat de deur wordt ingezet, anders wordt 't met die hele tent er aan hangend, wel een erg onhandig gedoe.

Voor de grote hut is alleen een deur met aansluiting getekend. Wenst men liever een band/drukknoopsluiting, dan zal aan de korte kant van elke deur (M-G + inslag) een strook van 15 cm dienen te worden aangezet, omdat de stof nu eenmaal slechts 1 m breed is — aan de breedte van de deuren van dit model, zonder overslag.

De nok en de verdere afwerking. Hoe de nok er in gezet wordt, staat uitvoerig beschreven op blz. 10 (A/12). Daarna kunnen bij G en M de ringetjes aangezet worden, bij M en M2 schuinweg naar voren gericht, de lijnen er doorgehaald, lengte zijlijnen = 125 cm voor en achter ca. 350 cm en als u dan uw stokken al in huis hebt, kunt u alvast gaan proefstomen.

Normaal dak. Er zijn twee manieren om een normaal dubbeldak op deze tent te maken.

De eenvoudigste manier (D/28) is drie banen aan elkaar stikken, in het midden twee driehoekjes er uit knippen (denk om de ruimte voor de naad!), de beide lijnen N-L aan elkaar stikken, het geheel ontzomen en langs de stikaas van hand voorzien. Dan komen nog de versterkingen, breed nokband en de ringen en tenslotte de nokken als besproken op blz. 10 en het dak is gereed.

Voor de grote hut zijn de maten: 430 cm bij 3 banen van een meter breed. Wil men het dak af en toe met een extra luifel op derde stok gebruiken, dan verdient het overweging de driehoeken niet uit te knippen, maar een invouwbaar luifel te maken, waarvan een detailtekening is opgenomen (D/30). De hoofdscheerlijnen moeten dan met een roestvrije musketnaak in de twee buitenste ringetjes van deze driehoeken gehaakt worden. Bij deze „klassieke" methode van verwaardiging van het dak staan de stokken dus halverwege de buitenste van de drie banen. Er loopt geen naad en dus geen band in dwarsrichting over de stok. Een technisch beter verantwoorde oplossing is die, waarbij tussen de stokken twee hele banen liggen en een halve baan voor en achter is aangezet (I/45). Er is één bezwaar, ze moet één baan overlans doorgesnijd worden. De beide dakhelften worden afzonderlijk geknijd en over de noklijn aan elkaar gestikt. De tekening spreekt dankt ons voor zichzelf. Een bijkomend voordeel van dit model is, dat men hiervan gemakkelijker een Ommen dak kan maken, wanneer men een wat royaler luifel wil hebben.

Ommen-dak. De Ommen-tent is in enkele jaren bijzonder populair geworden. Geen wonder, want deze tent verenigt de voordelen van een trek-tent met die van een tent voor een vast kamp, is bijzonder windvast door de lange aflopende luifel en kan in een wip „van front veranderen" als de wind draait. Het systeem werkt als volgt: gebruikt men de luifel op derde stok, dan wordt die stok met de punt in de middelste ring gestoken, wil men hem als aflopende luifel gebruiken, dan haakt men z'n lijn in de beide andere ringen, waardoor de driehoek naar binnen klappt. De bouwtekeningen (D/29 en 31 en I/46) zullen nauwelijks enige toelichting behoeven. Een goede methode om de naar beneden hangende flap van de aflopende luifel vast te maken, is op het moment dat wij dit schrijven nog niet gevonden. Daardoor waait ze nogal eens naar boven, wat niet alleen onestetisch is, maar bij storm nogal wat wind vangt. Bij regen-

weer kan het water bovendien door deze afhingende flap midden onder de luifel worden afgevoerd. Wij voorkomen een en ander door met een lijntje van de middelste ring van de luifel naar een van de zijringetjes van het dak de flap onder het dak door vast te leggen. Met een wasknijper doet men in dit geval overigens ook wonderen. Zonder twijfel zal er echter binnenkort wel een andere voldoende methode gevonden worden. Het verdient ernstige overweging aan de grote hut voor en achter een luifel van 1½ meter te zetten. De luifel van een meter, die voor de kleine hut voldoende is, is voor de grote hut wat schiel. (I/46).

Groot dak, luifel en apsis. Waarschijnlijk onder invloed van de steeds populairder wordende kombinatietenten komt er een steeds grotere vraag naar dubbeldaktenten met een bijna of geheel tot de grond toe doorlopend dak. Dat heeft echter alleen zin, wanneer dat dak dan ook achter de tent om tot aan de grond toe doorloopt, wanneer 't dus een apsis heeft, is dat niet het geval, dan blijft 't langs de ondertent toch nog tochten, hetgeen wel gedeeltelijk, maar toch nimmer geheel en al kan worden opgeheven door zover mogelijk zijwaarts uitgespannen deuren.

Wij hebben daarom nu een dak ontworpen, dat tot ongeveer 10 cm van de grond komt, gespannen kan worden met rubberingen en voorzien is van een vijfhoekige apsis. (E/32 I/49).

Het dak zal geen moeilijkheden opleveren. Er is een smalle strook aan geprojecteerd van 30 cm breedte, als overlapping voor de luifel. De bedoeling is, dat die losse luifel daaroverheen komt te liggen. Bij normaal weer is het in de praktijk niet noodzakelijk gebreken de luifel aan het dak te bevestigen. Bij stormachtig weer zal echter de noodzaak daarvan wel degelijk blijken. Tot nog toe is feitelijk alleen de z.g. Jakobsladder of Dutch Lacing, de beste bevestiging gebreken, ondanks z'n grote bezwaar van moeizaam dichtmaken. Dit is het systeem van lussen door gaten heen, die naar beneden toe in elkaar gevlochten worden. Afgezien nog van het feit dat deze sluiting door leken moeilijk te maken is, zal men zich hierbij in de regel bedienen van in het doek geslagen zelfringen of kousjes, waar wij een grondige hekel aan hebben, gebaseerd op minder prettige ervaringen in de praktijk.

Er zijn thans snelsluitingen in de handel, die de grote spanning, die er op komt, kunnen weerstaan. Ook zijn deze niet aan weersinvloeden onderhevig. De prijs zal echter wel eens een beetje tegen kunnen vallen. De beste ervaring hebben zelfbouwers nog altijd met doodgewone bandjes en wij menen u dat dan ook te moeten aanraden.

Stuk langs de lijnen A-B zowel van het dak als van de losse luifel en eventueel losse apsis een reeks strikbandjes, zo'n centimeter of 15 van elkaar, er natuurlijk op lettiend, dat die van het dak corresponderen met die van de luifel. Wenst men geen losse, maar een vaste luifel aan het dak (die dan echter niet zijwaarts op te zetten is!), dan zijn er twee oplossingen mogelijk.

1. Langs de lijn A-B van het dak kan in plaats van de lussen van 30 cm breedte een baan in volle breedte gestikt worden met een Ommen-luifel of

2. men strikt er twee banen aan, waardoor men een flinke voorluifel van 2 m lengte krijgt.

De apsis moet met veel voorzichtigheid geknipt en gestikt worden. Wat we zojuist zelden over de schuine kant van de deuren, geldt hier nog veel sterker. Stik, indien enigzins mogelijk „schuin“ tegen „recht“. Bij een vijfhoekige apsis gaat dat natuurlijk niet bij elk stuk. Daarom onmiddellijk na het knippen vastzetten, de apsis compleet met band in z'n geheel gereed maken en dan zo spoedig mogelijk op z'n plaats stikken. Daar ook hier elke naad afgedekt moet worden door band, zou men bij de nok een zo dik pak stof krijgen, dat 't persé niet onder het voetje van een normale naaimachine gaat. Daarom is bij de nok een halve cirkel doek geprojecteerd, waart de lussen samenkomen. De buitenomtrek van deze cirkel moet iets ruimer zijn dan 6 x de breedte van het band. Het ligt voor de hand dat een even grote halve cirkel aan de binnenkant gestikt wordt. (A/17).

De losse luifel is de eenvoudig in z'n meest extreme vorm. (E/33 en H/41). De losse apsis (F/34 en J/50) heeft een klein verlengstukje, bedoeld als overlapping van de losse luifel. Ook hier vindt u weer de lijn A-B, waarlangs de strikbandjes moeten komen.

Bagagepunt aan de tent. Het ligt voor de hand, dat deze bagagepunt alleen gebruikt kan worden in een tent met een dak met apsis. Wij kunnen ons niet voorstellen, dat bouw van deze apsis na hetgeen in het voorgaande hierover gezegd is, nog moeilijkheden zal opleveren. (C) 23, 26 en 27, G/39, H/42 en 43).

Tenzij men de bagagepunt van de eigenlijke tentruimte wenst af te scheiden, heeft men bij dit model uiteraard geen vier deuren nodig. In de praktijk blijkt het overigens dikwijls wel zo geliefelijk de apsis van het dak als bagageruimte te gebruiken. De achterdeuren sluiten dit ruim dan af, waardoor de tent altijd keurig ingericht kan zijn.

Benodigheden voor deze tenten:

2000 schijfmaat 100 x 100 cm

Binnentent met voor en achter deuren

	Kleine hut	Grote hut
tentdoek	15 m	17 m
tentband	20 m	21 m
ringenband	5 m	5 m
nokband	2½ m	2½ m
D-ringen	26	26
ronde ringen	8	8
spanners	8	8
tentpennen	14	14
stokken	2/170 cm	2/200 cm
stootplaatjes	2	2
katoenkoord	15 m	15 m
grondzeil	185 x 200 cm	200 x 200 cm
ansluitingen	2/150 cm	2/180 cm

Binnentent met bagageruimte

	Kleine hut	Grote Hut
tentdoek	18 m	20½ m
tentband	30 m	32 m
ringenband	5½ m	5½ m
nokband	2½ m	2½ m
D-ringen	28	28
ronde ringen	12	12
spanners	12	12
tentpennen	18	18
stokken	2/170 cm	2/200 cm
katoenkoord	20 m	25 m
grondzeil	185 x 200 cm	200 x 200 cm
ansluiting	1/150 cm	1/150 cm
extra stuk grondzeil		

Normaal dak

tentdoek	12 m	13 m
tentband	22 m	28 m
ringenband	2 m	3 m
nokband	2½ m	2½ m
D-ringen	10/12	10/12
ronde ringen	10/12	10/12
spanners	10/12	10/12
tentpennen	10/12	10/12
katoenkoord	20 m	20 m

Chunen-dak (voor grote hut 1½ m breed)

	Kleine hut	Grote hut
tentdoek	16 m	21,50m
tentband	28 m	40 m
ringenband	4 m	5 m
nokband	9 m	10 m
D-ringen	16	20
ronde ringen	12	16
spanners	12	16
tentpennen	12	16
katoenkoord	22 m	25 m
musketonhaken	2	2
tentstok	1/170 cm	1/200 cm

Groot dak met lafel

tentdoek	29 m	30 m
tentband	60 m	64 m
ringenband	5 m	5 m
nokband	4,50m	4,50m
D-ringen	19	19
ronde ringen	1	1
spanners	1	1
rubberingen	18	18
katoenkoord	3,50m	3,50m
tentstok	1/170 cm	1/200 cm

Apsis

tentdoek	9 m	10 m
tentband	23 m	25 m
ringenband	2 m	2 m
D-ringen	8	8
rubberingen	8	8

2. De „Schildpad II“

(Gele tekeningen, blad K, L, M, N.)

Na de uitvoerige toebchtig op de beide vorige tenten kunnen wij bij deze veel korter zijn. Het ontwerp is van onze kampeerconsul in Eindhoven, de heer J. M. Jansen, die al veel plezier met dit tentje beleefd heeft. Wat hij de battenen gezegd is over het inzetten van deuren, apsis, nok e.d. geldt onverminderd voor deze tent. Voor deze lage tent is het minder noodzakelijk een verbinding te maken tussen dak en luifel dan bij de grote hut, waarover we 't zojuist hadden. Niettemin zijn een paar strikbandjes ook hier niet overbodig. Dit tentje leent zich o.i. uitstekend voor het aanbrengen van een kuipgrondzeil.

Benodigdheden voor deze tent:

- 31 meter lichtgewicht tentstof van 100 cm breedte
- 155 cm aansluiting
- 60 m tentband
- 12 m ringenband
- 5 m nokband
- 50 D-ringen
- 27 ronde ringetjes
- 1 grote ronde ring voor de nok
- 28 spanners
- 33 tentpennen
- 2 zwaardere pennen
- 2 stokken 150 cm
- 1 stok 180 cm
- 2 stokken 140 cm (voor zijluifel)
- 25 m katoenkoord
- 3 m grondzeilmateriaal (150 cm breed).

3. De Pirola

(Groene tekeningen, bladen O, P, Q, R.)

De Pirola (J/6, Q/61-63) is een tentje, dat bij uitstek geschikt is voor wandelaars, kampeerders in de bergen en andere ultra-lichtgewicht kampeerders. In het ontwerp, dat afkomstig is van de Technische Commissie van de N.T.K.C., liggen sommige maten ongunstig voor een stofbreedte van 100 cm. Daardoor wordt het knipplan (R/67) hier en daar nogal ingewikkeld. De delen J en M zijn te groot voor de doekbreedte. Ook voor de stukken K en L, die precies 100 cm breed zijn, zijn in het knipplan kleine puntjes extra genomen. Aangezien de stofbreedte vaak 101 à 102 cm is en K en L met de zelfkanten met een kleine zoom op elkaar komen, kunnen we het in de praktijk met wat handig manoeuvreren door-

gaans juist zonder deze extra puntjes halen. In dat geval vervallen dus de delen gemerkt U/K en V/L in het knipplan.

Tent. (P/65). Het zal duidelijk zijn, dat H aan N gestikt moet worden en dat de delen S, T, U, V, W en P, die de muren van de tent vormen, ook aan elkaar gestikt dienen te worden.

R is de deur, die van S en P gescheiden wordt door aansluitingen of drukknoepen en met strikbandjes van boven vastgezet kan worden. Ook kan men deze deur los houden en met een drukknoopsluiting aan deel H van de tent bevestigen. Bij geopende deur hoeft men dit deel dan niet op te rollen, maar kan men 't in z'n geheel wegnemen en bij gesloten deur kan men boven, door enkele drukknoepen los te maken, prachtig ventileren.

De delen S en P vormen behalve een deel van de muur, ook elk een deel van de ingang. Door middel van strikbandjes moeten ze open gehouden kunnen worden, waardoor een ingang ontstaat, die naar believen geheel open dan wel aan de windzijde door deel S of P gesloten kan worden. De tent is bedoeld voor een ingenaaid grondzeil, dat tot de (rechte) hoeken van J en M wordt vastgestikt. Wil men een los grondzeil gebruiken, dan dienen de stukken T, U, V en W nog te worden verlegd met 20 cm brede stroken van resp. 110, 100, 100 en 110 cm.

Dak. (Q/66). A wordt vastgestikt aan G. De ingang is voldoende breed en hoog om een goede toegankelijkheid en een goed uitzicht te waarborgen. Een ruime ingang maakt de tent echter minder windvast dan een lage, smalle ingang. Wil men de windvastheid vergroten, dan kan dat zeer eenvoudig door aan de schuine banen vóór aan het dak een paar vaste driehoeken of — beter nog — een afneembare losse driehoek aan te zetten aan de zijden van 122,4 cm van de driehoeken A en F. Deze vormen dan tevens een goed windscherm bij het koken. Maakt men dit van doortzichtig plastic, dan worden de tent en het uitzicht er bovendien niet door verduisterd.

Ten aanzien van het aanbrengen van band, versterkingen, ringen, nokken e.d. verwijzen wij naar hetgeen hierover gezegd is bij de dubbeldakbuitent. Een woord van waarschuwing is misschien overbodig, maar o.i. hier toch wel op z'n plaats, dat deze tent met schuine banen niet gemakkelijk te maken is. Wees uiterst voorzichtig met de geknipte tent. Alleen de zelfkant maakt zich nooit schuldig aan lubberden!

Benodigdheden voor deze tent:

tentdoek	19 m
tentband	60 m
ringenband	7½ m
D-ringen	26
ronde ringen	15

spanners	15
tentpennen	26
stokken	1/150 cm
kutoekkoord	25 m
knijpgrondzeil (150 cm breed)	220 cm
sluislatingen of drakkoopen	

4. De enkeldaks-hut

(Rode tekeningen op wit papier, Maden S. T. II.)

Wij zijn nu toegekomen aan de enkeldakstenten, die door hun luifels en vleugels wat moeilijker te maken zijn dan de dubbeldaks. Beginnen we met de enkeldakshut. Op blad S zien we de afmetingen en de royale luifels en vleugels, alsmede een plattegrond van de apsis. Hoewel wij persoonlijk wegens de ventilatiemogelijkheden de voorkeur geven aan een tent met aan beide zijden deuren, erkennen we gaarne dat een ingebouwd bagagetuim vootal in een enkeldakstent z'n voordelen heeft.

Op blad T staat een uitslag van de tent met aan één kant de apsis en aan de andere zijde een deur en een luifelhelft. Het is natuurlijk wel de bedoeling, dat er twee deuren en een volledige luifel aan komen. Allereerst iets over de luifels in het algemeen. (U/76). Er zijn drie verschillende modellen in omloop. Model 1 is het kleinste. Op de plaats waar dak, muur en luifel elkaar ontmoeten ontstaat een spanning, die zich manifesteert door een putje in de vleugel. Waarschijnlijk gedeeltelijk om dit te voorkomen, ten dele ook omdat een kortere luifel gemakkelijker te maken is, zag men voorts zeer veel model 2, dat slechts doorloopt tot aan de bovenkant van de muur en dus niet tot het eind van de vleugel. Hierdoor werd weliswaar het „putje“ minder opvallend, maar de hoek van muur en deur werd niet langer beschermd. De beste oplossing lijkt ons nog model 3, dat in de vleugel doorloopt en de muur en deuren behoorlijk beschermt. Knip, indien enigszins mogelijk, de luifels zo, dat de draad van de stof evenwijdig loopt met het afzetband.

Beginnen we met het dak. De beide banen worden aan elkaar gestikt. Daarna komen de luifels, waarvan we eerst de korte zijden aan elkaar naast om daarna de zijden van 170 cm langs de zijkant van het dak te stikken. Met het oog op het latere inzetten van de deuren dienen de luifels omgekeerd aan de tent te worden vastgestikt, d.w.z. liggend op het dak, dus met de binnenzijde van de luifels naar boven.

Nu kunnen we de versterkingsstukken opstikken. (Alleen het zacht leren versterkingsstukje in de nok komt later op het nokband). Op de hoeken komt een grote versterking, die van het dak overloopt op de luifel en die in elk geval enkele centimeters langer moet zijn dan de breedte van de

vleugel. De versterking aan de zijkant van het dak aan het einde van de middennaad hoeft niet zo groot te zijn. Men kan daar volstaan met een driehoekje. Aan de punt van de luifel kan men het best een halfronde versterking zetten.

Wanneer men voornemens is een apsis aan de tent te maken, dan is 't nu tijd onze aandacht aan deze bagagetuim te wijden.

Hier geldt uiteraard hetzelfde wat wij bij de dubbeldakstenten gezegd hebben over het geval van het lubberen van de schuingeknijpte banen en het cirkelvormige dekstukje in de top. Stik de zijkanten aan elkaar, te beginnen dus aan de kant van de tentromp. Als de apsis gereed is wordt ze aan het dak gezet.

Is het dak met luifels en/of apsis zover gereed, dan moeten de versterkingen aan de apsis worden aangebracht. Daarna kan het band gestikt worden, beginnend bij de nokband, dat door moet lopen over de luifelsnaad, daar door de ring voor een hoofdscheerlijn gebaald moet worden, teruggeslagen en vastgestikt. Dan komt het band rondom aan de beurt. Zorg ervoor dat dat vootal doorloopt over de naad dak-luifel en dak-apsis.

We zijn nu aan de muren toe. Het ligt voor de hand, dat we beginnen de beide zijmuren te confectiëren. De twee banen worden aan elkaar gestikt, het eind van de inslag omgezoomd, de versterkingen kunnen worden aangebracht en langs de grondlijn komt band. Daarna aan de tent stikken (dus niet aan de vleugel) met band.

De muren van de apsis kunnen moeilijkheden opleveren, omdat uiteraard de naad nauwkeurig dienen te corresponderen met die van de apsisbanen. Het eenvoudigste is de muren te maken uit drie stukken van 90 cm lengte en 60 cm hoogte (40 cm muur en 20 cm inslag).

Ook deze muren worden weer tegen het dak en niet tegen de vleugels gestikt, het stukje wordt afgedekt door hand en natuurlijk laten we het band ook doorlopen naar beneden, midden over de muurdelen.

Wij zijn tenslotte toegekomen aan het inzetten van de deuren. (Wanneer u deuren met sluislating wenst, moeten die uiteraard 5 cm smaller worden en komt het hoogste punt aan de raad te zitten). Deze worden aan het dak en niet aan de luifel gestikt, zodat de naad naar de tent toe valt. Denk er om, dat een strikhandje voor het ophinden van de deuren wordt meegestikt.

De tent is nu gereed op het aanzetten van de ringetjes en bandjes na.

Benodigheden voor deze tent:	4-deurs	met apsis
tentdoek	18½ m	21½ m
tentband	41 m	50 m
ringenband	2½ m	2½ m
nokband	5½ m	7 m

D-ringen	26	31
O-ringen	8	12
spanners	8	12
pennen	22	27
katoenkoord	15	20
stokken	2/150	2/150
grondzeil	170 x 200 cm	170 x 200 cm
drukknoop of smelstijting		

5. De aflopende hut

(Blauwe tekeningen op wit papier, bladen V, W, X.)

Na de uitvoerige beschrijving van de enkeldakhuttent kunnen we hier kort zijn, omdat de vervaardiging in beginsel op hetzelfde neerkomt. Dit tentje werd enkele jaren geleden ontworpen door een van onze medewerkers, de heer C. L. Schmidt uit Den Haag. Het bleek in de praktijk goed te voldoen en er was nogal wat vraag naar de tekeningen. Wij hebben er uitspanbare deuren bij getekend en de luisfels wat royaler gemaakt.

Het dak bestaat uit vier delen en er loopt dus een naad over de nok, maar dat zal geen moeilijkheden opleveren.

Ter voorkoming van verkeerd aanslikken van de muren aan dak en apts, na onverhoopt luhberen, verdient het aanbeveling voor het knippen de stiklijn hiervoor aan te geven.

Voor het overige kunnen we geheel verwijzen naar hetgeen hierboven vermeld werd.

Benodigheden voor deze tent:

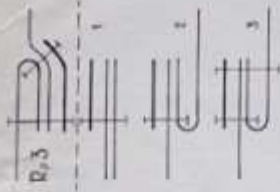
tentdoek	15	m
terzband	40	m
ringenband	5	m
nokband	4	m
D-ringen	23	
ronde ringen	8	
spanners	8	
katoenkoord	13	m
pennen	16	
stokken	1/90	1/45
grondzeil (150 breed)	260	cm
drukknoop of smelstijting		

Besluit

Dit was de laatste tent van onze collectie. Wij hopen, dat u een keuze hebt kunnen maken en een model vond dat aan de meeste van uw verlangens beantwoord. Zoals gezegd: een tent, die voor alle doeleinden kan dienen, bestaat niet.

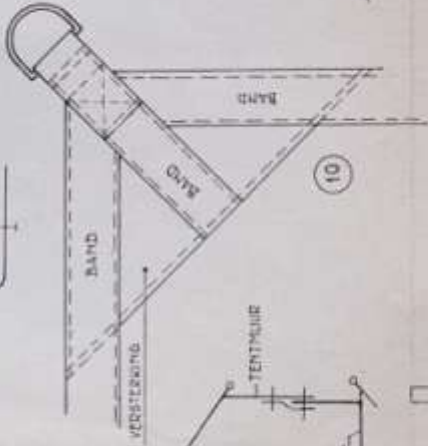
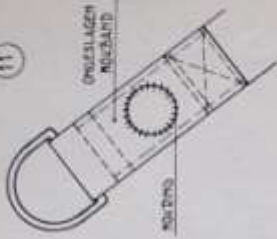
Natuurlijk is 't heel goed mogelijk om, met een van de hiervoor beschreven modellen als basis, zelf een stel tekeningen te maken van een tent, die nog meer aan uw eisen tegemoet komt dan een van deze. Het is ook ons nu eenmaal onmogelijk het iedereen geheel naar de zin te maken. Mochten zich bij het ontwerpen van zo'n eigen model nog moeilijkheden voordoen of zijn er vragen ten aanzien van uw eigen model, dan wel van een van onze serie-tenten, aarzelt u dan niet. Onze afdeling kamperen is er ook voor u en zal u steeds gaarne met raad en daad terzijde staan.

A.

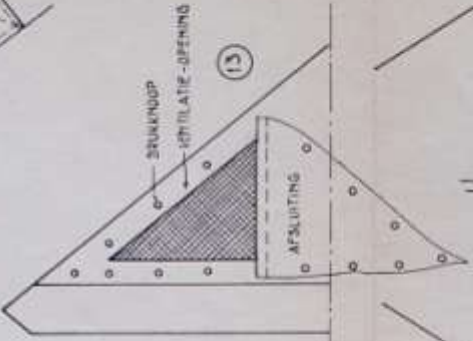
9

11

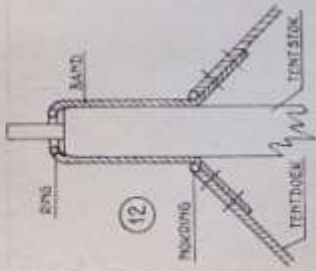

10

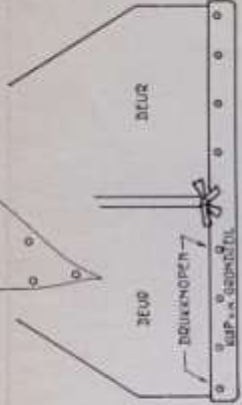
14

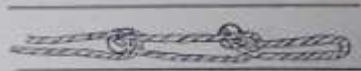
13

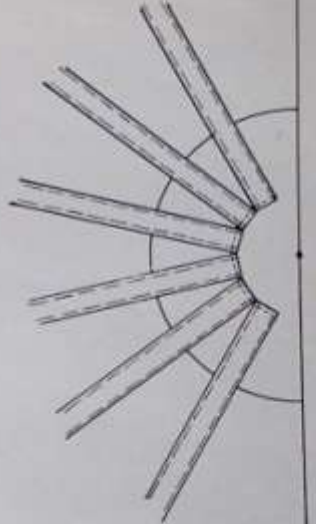
12

15

16

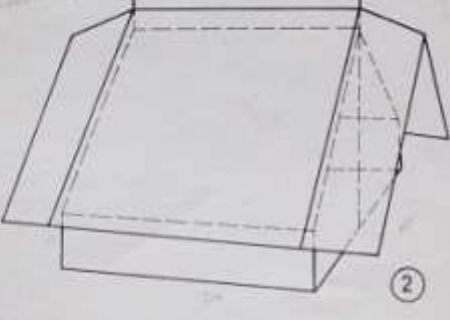
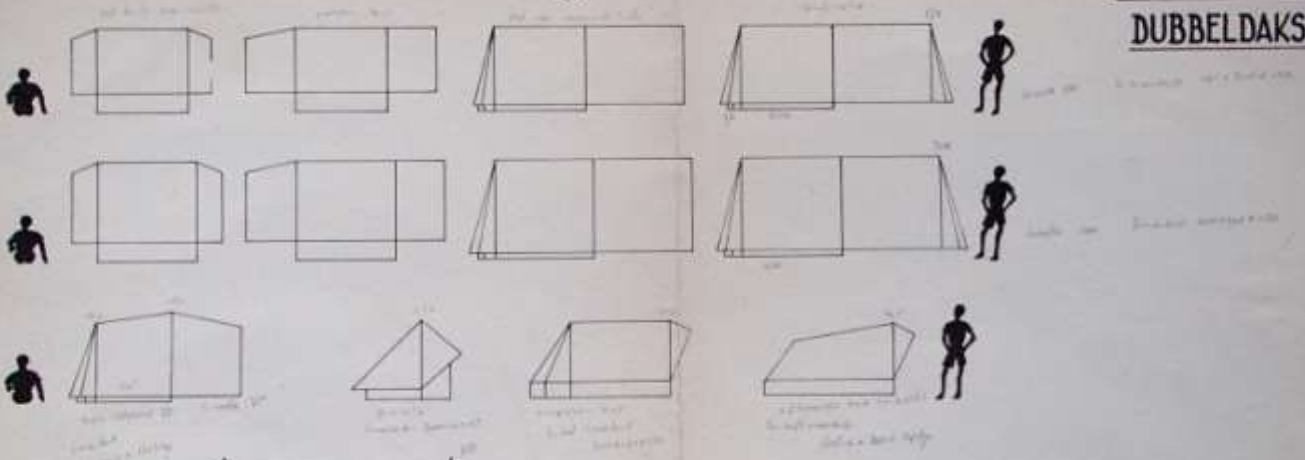

17

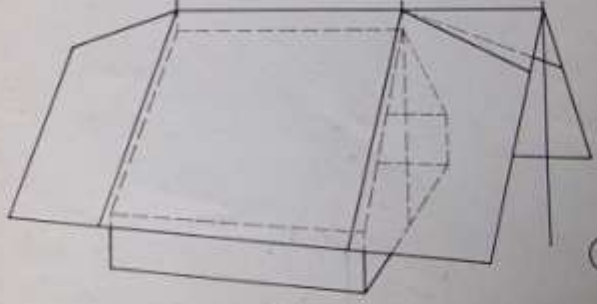
1

①

TENTTYPEN
DUBBELDAKS-HUT

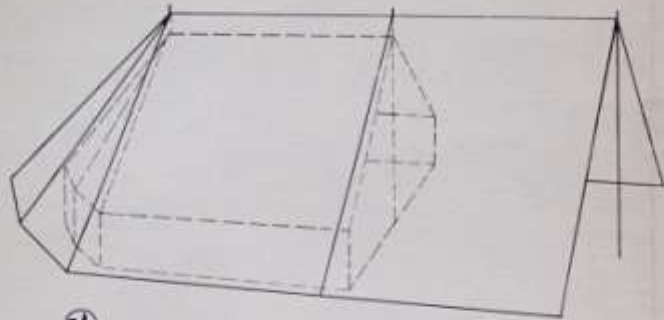

D.D.-HUT MET NORMAAL DAK

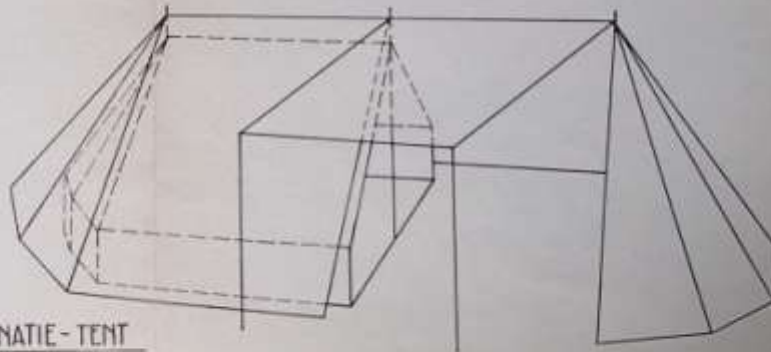
OMMEN-TENT

TENTTYPEN
DUBBELDAKS-HUT

3A

DD-HUT MET VERANDA-LUIFEL

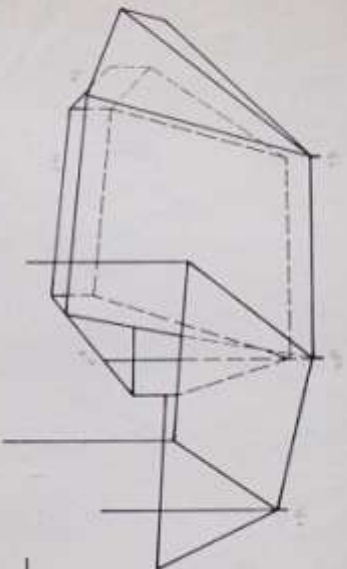

4

KOMBINATIE - TENT

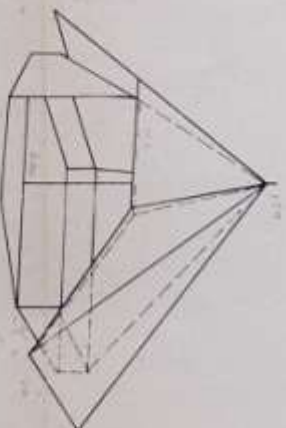
TENT TYPEN

3

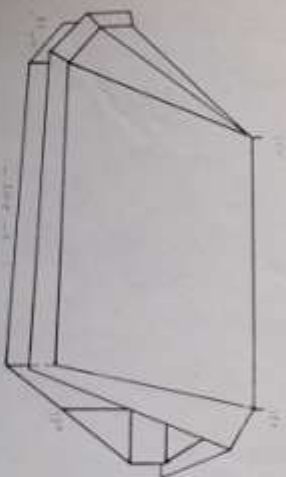
SCHILD PAD II

(5)

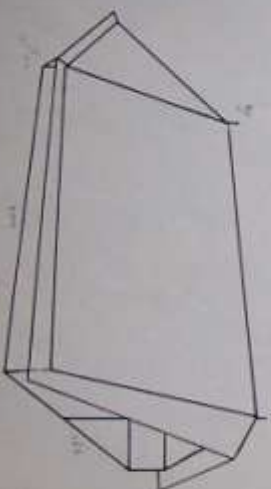
PIROLA

(6)

AFLOPENDE HUT
MET BAGAGEPUNT

(8)

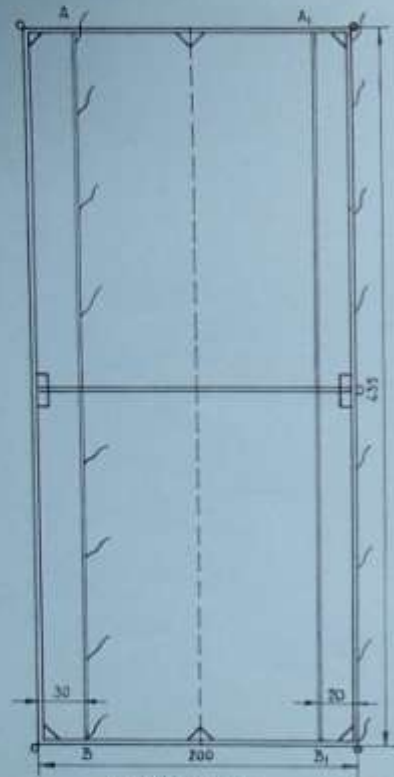
ENKELDAKSHUT

(7)

E.

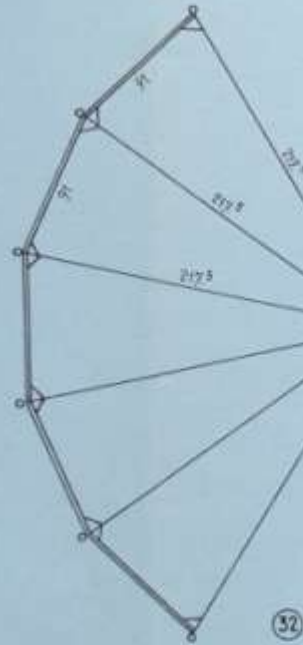
KLEINE D.D.-HUT

SCHAAL 1:30

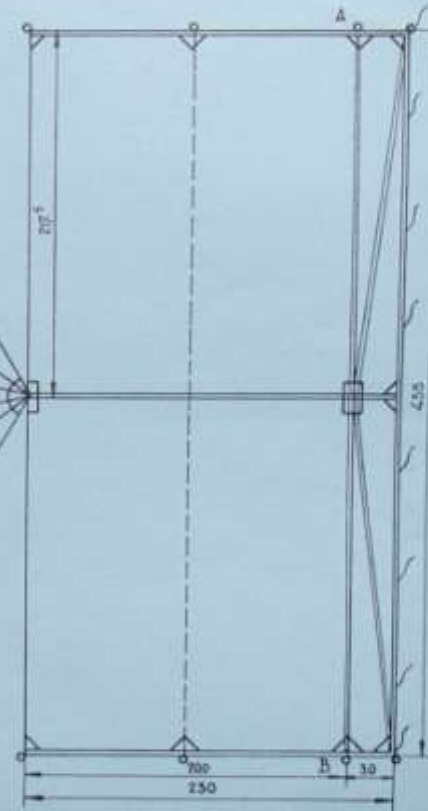
LOSSE LUIFEL

35

GROOT DAK
MET APSIS

32

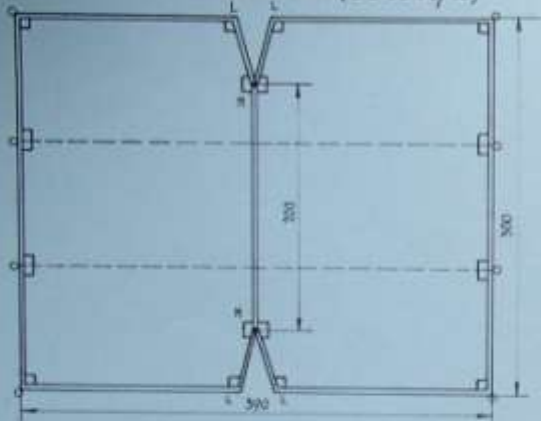
E.

D.

SCHAAL 1:40

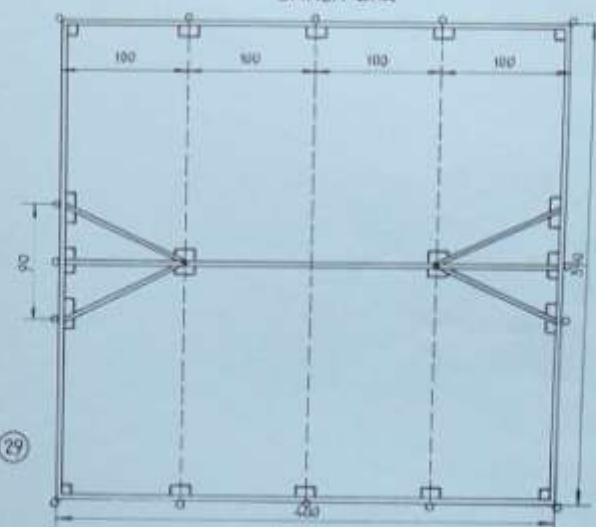
KLEINE D.D.-HUT

NORMALE DAK (ZIE OOK 1/45)

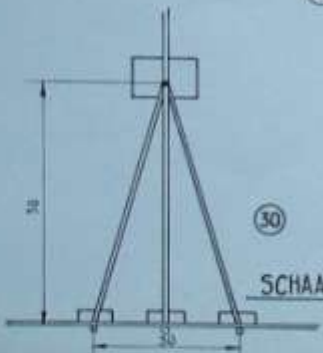

(28)

OMMEN DAK

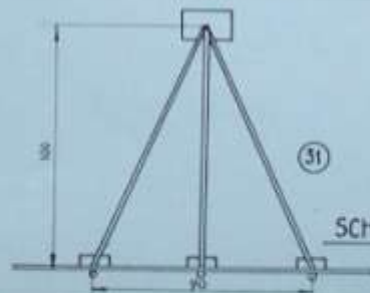
(29)

(30)

SCHAAL 1:10

INVOUWBARE
LUIFEL

(31)

SCHAAL 1:20

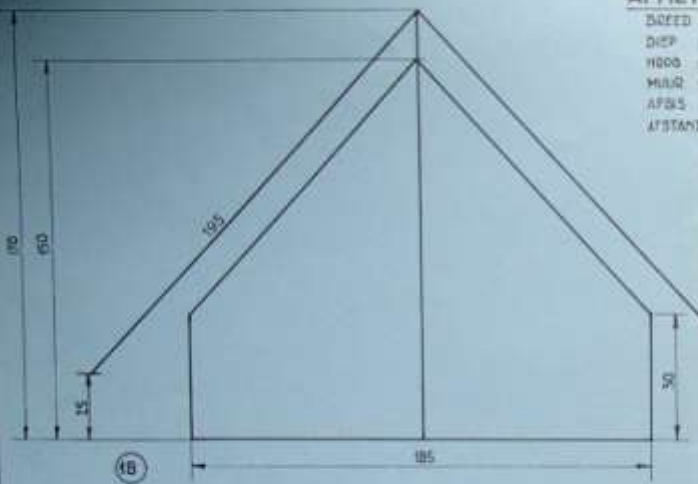
D.

B.

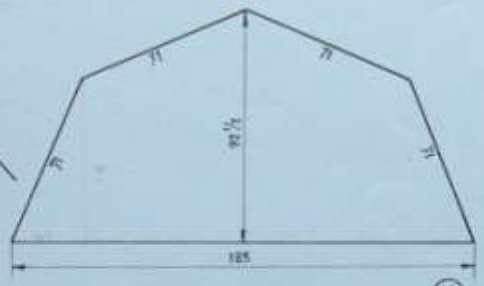
AFMETINGEN:

- BOED : 185
- DEEP : 200
- HOOD : 150/170
- MURR : 50
- AFKAS : 125
- AFSTAND (GROOT DAV. VAN DE GROND) ± 10 cm.

KLEINE D.D.-HUT

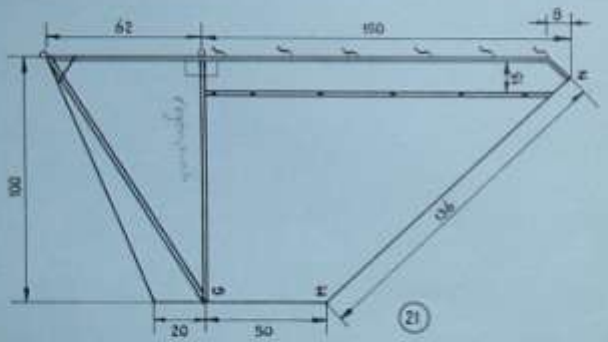

18

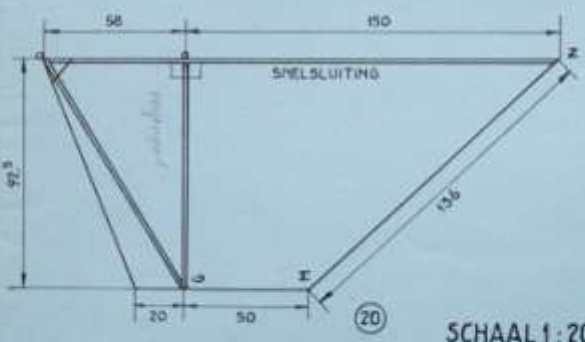

APSLIS

19

21

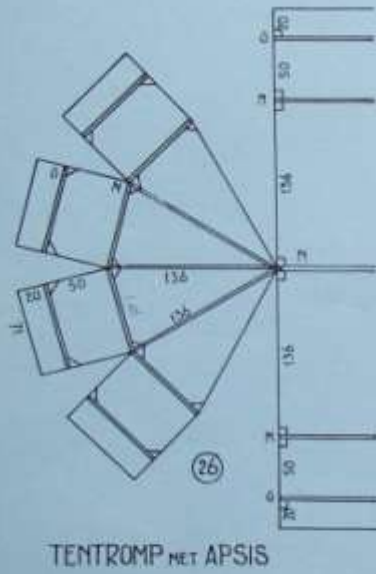
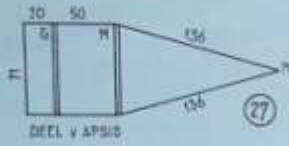

20

SCHAAL 1 : 20

B.

C.

KNIPPLAN 1/2 DEUREN. DRUKKNOOP-BANDSLUITING.

KNIPPLAN 1/2 DEUREN. SNELSLUITING.

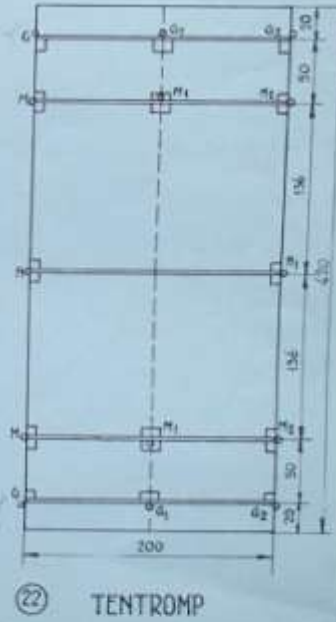

KNIPPLAN 1/2 VIER DELEN 1/2 APSIS. (BIJ TENTEN MET APSIS VERVALLEN 2 DEUREN)

KLEINE D.D-HUT

SCHAAL 1:40

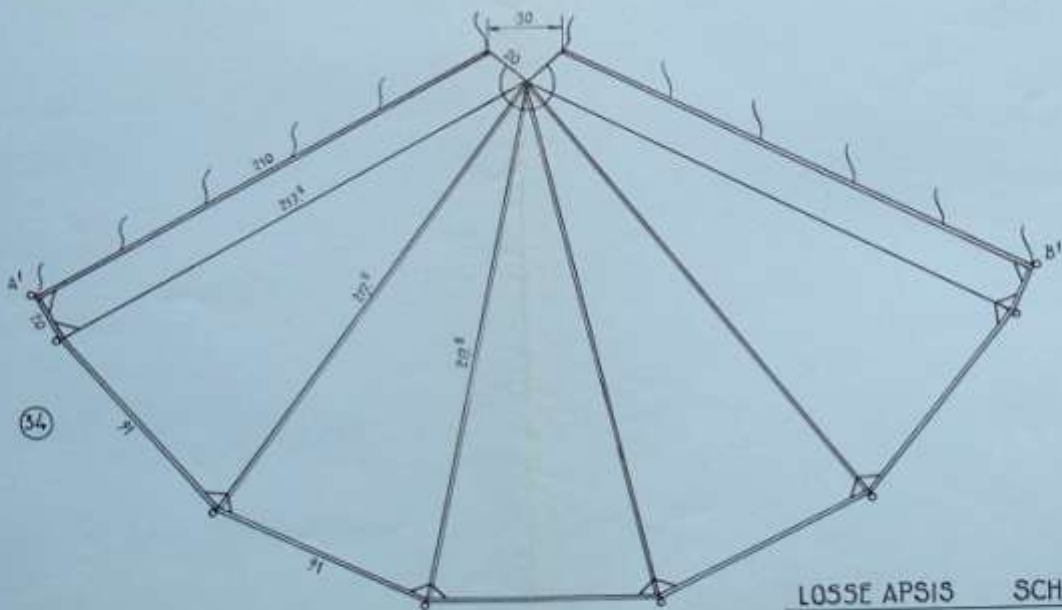
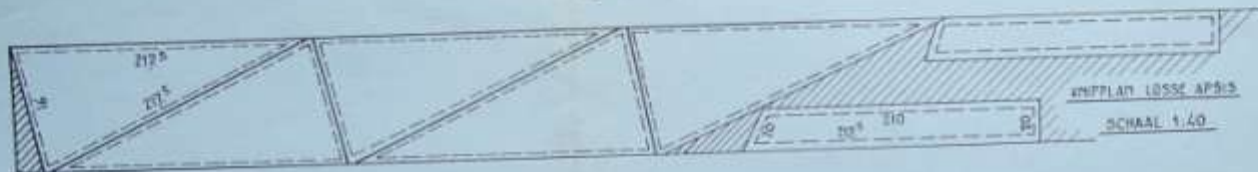

C.

F.

KLEINE D.D.-HUT

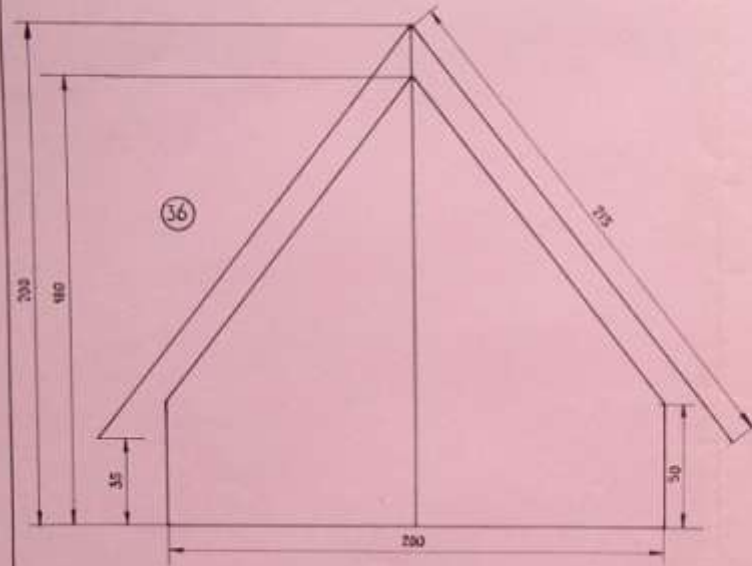
(35)

F.

LOSSE APSIS SCHAAL 1:20

G.

(36)

APGIS

(37)

GROTE D.D.-HUT

AFMETINGEN:

BREED : 200 MUUR : 90
DIEP : 200 APSIS : 100
HOOG : 180/200
6000T DAK TOT : 10 cm VAN DE GROND

(38)

(39)

DEEL 1/4 APSIS

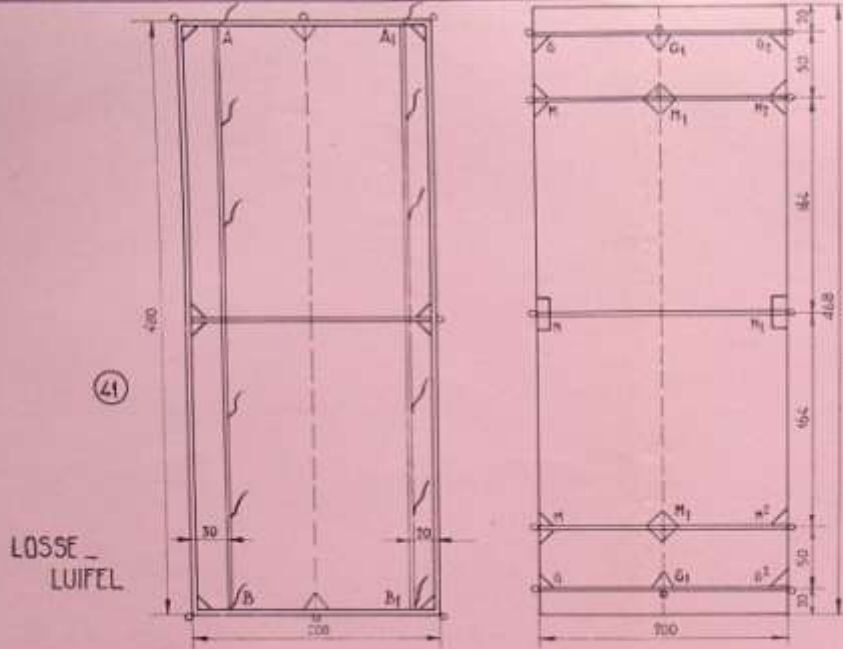
SCHAAL 1:20

G

H.

GROTE D.D.-HUT

SCHAAL 1:40

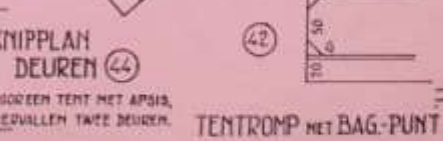

TENTROMP

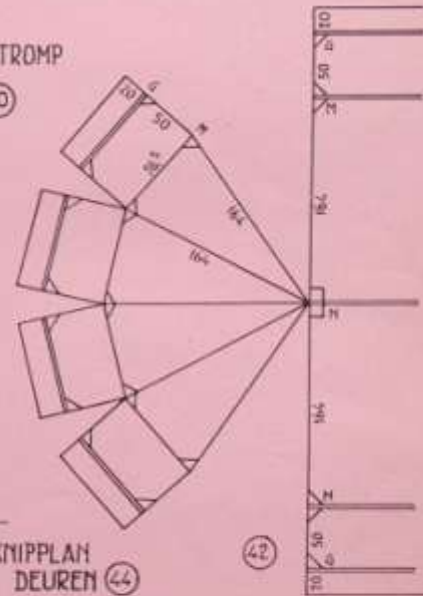

KNIPPLAN DEUREN (44)

VOOR EEN TENT MET APSIS,
VEDEVULLEN TWEE DEUREN.

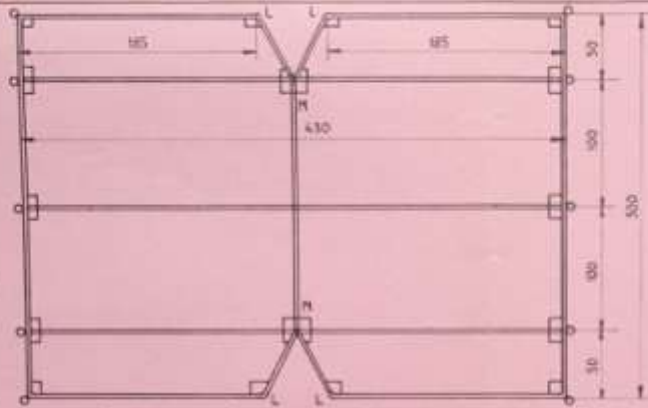
TENTROMP MET BAG-PUNT

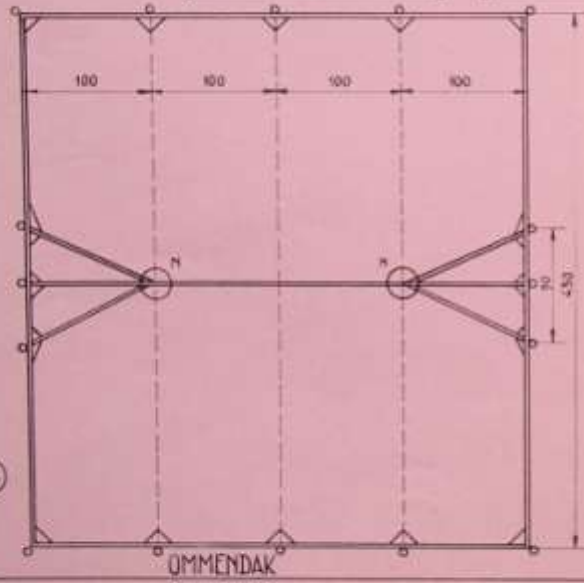
I.

(45)
ZIE DOEK D 28

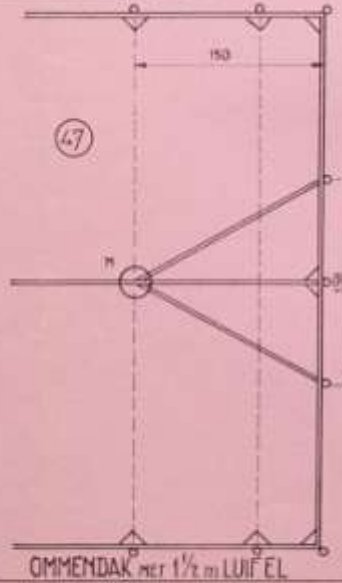
DAK

(46)

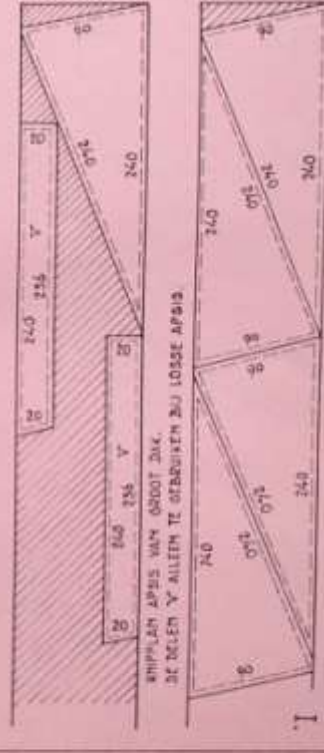
(47)

GROTE D.D - HUT

SCHAAL 1:40

(48)

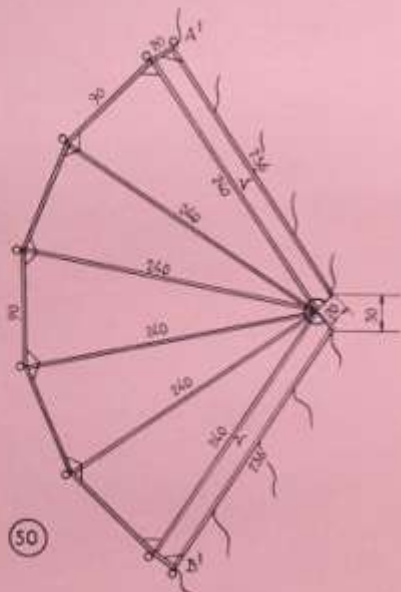

I.

J.

SCHAAL 1:40

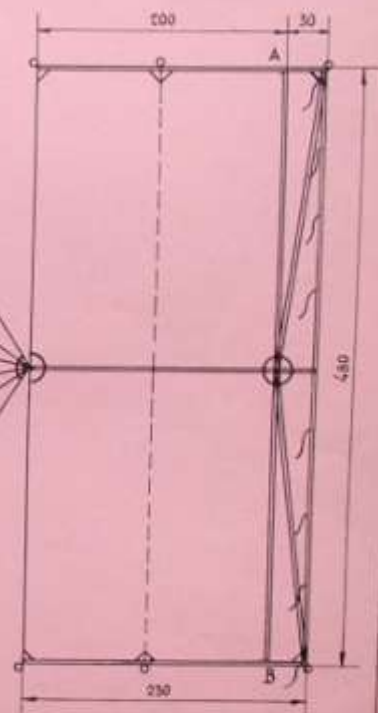
GROTE D.D.-HUT

LOSSE APSIS

GROOT DAK MET APSIS

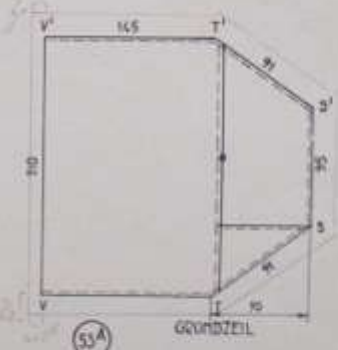
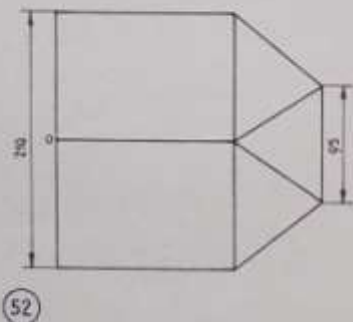
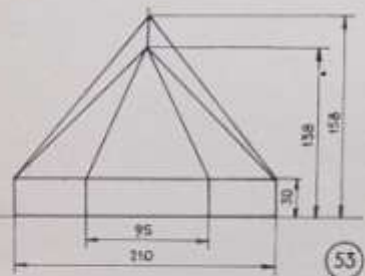
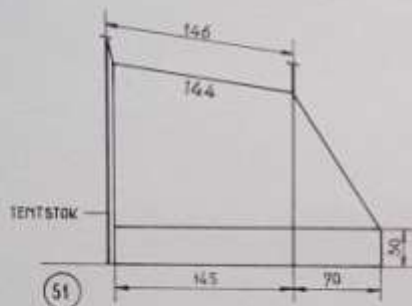

J.

K.

BINNENTENT EN GRONDZEIL
SCHAAL 1:40

AFLOPENDE D.D.-HUT
SCHILDPAD II

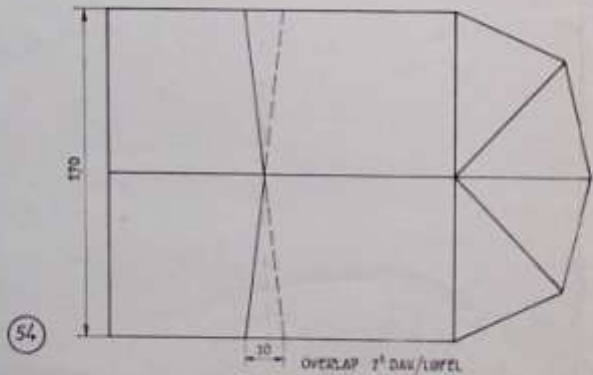
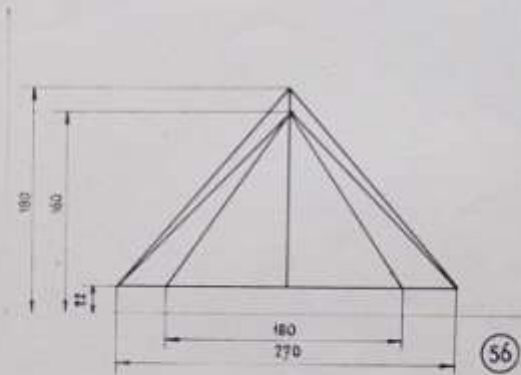
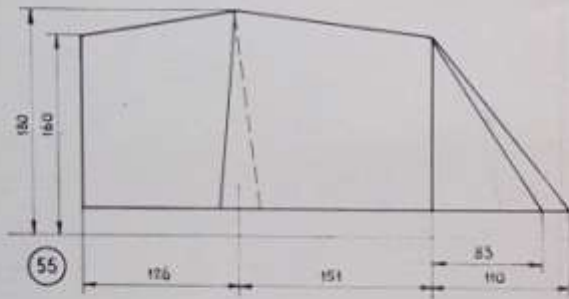

KNOFFLAN GRONDZEIL HOOG
MATERIAALBREEDTE VAN 150 cm.

K

L.

AFLOPENDE D.D.-HUT
SCHILDPAAD II

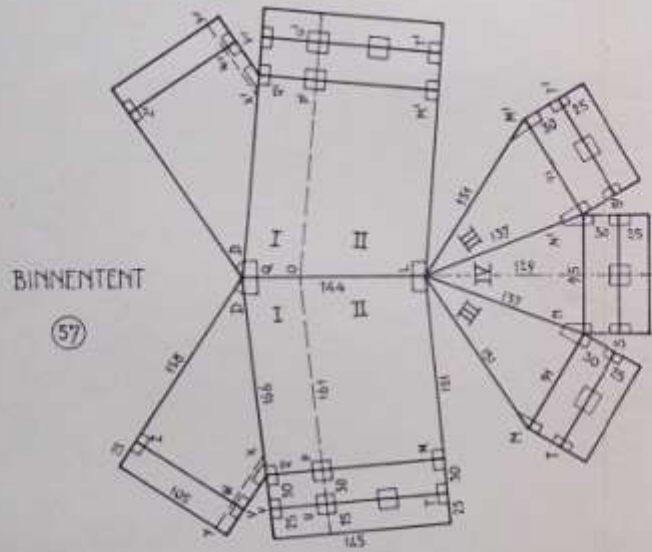

LUIFEL EN 2^e DAK

SCHAAL 1:40

M.

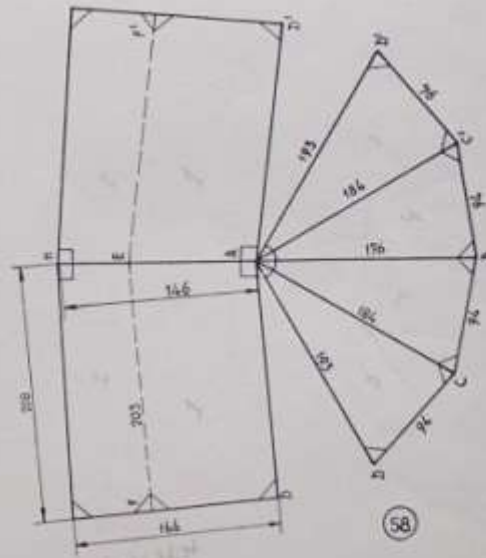
SCHAAL 1:40

17.64

AFLOPENDE D.D.-HUT

SCHILD PAD II

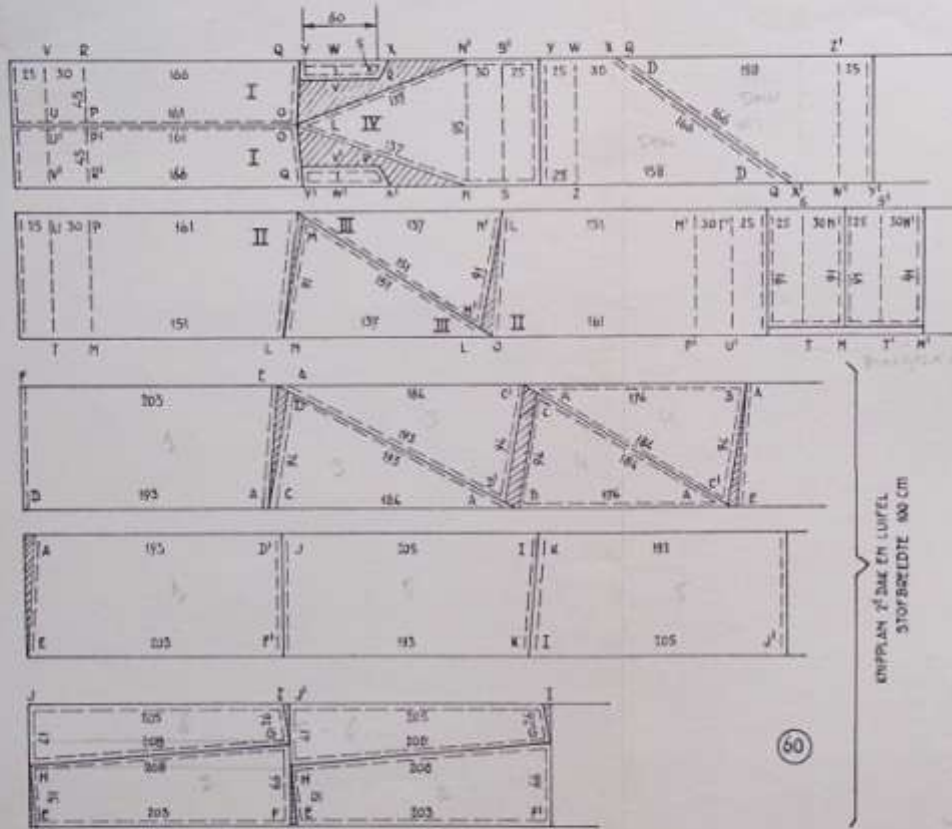
2^E DAK

M.

N.

SCHAAL 1:40

AFLOPENDE D.D.-HUT SCHILDPAD II

59

KNIPPATDOON BINNENTERT
STORBREEDTE 100 CM

LUIFEL

KNIPPAN 2' DAK EN LUIFEL
STORBREEDTE 100 CM

60

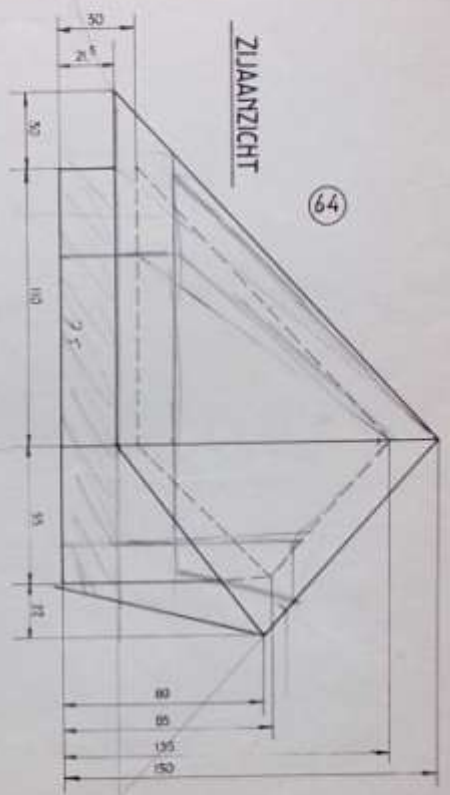
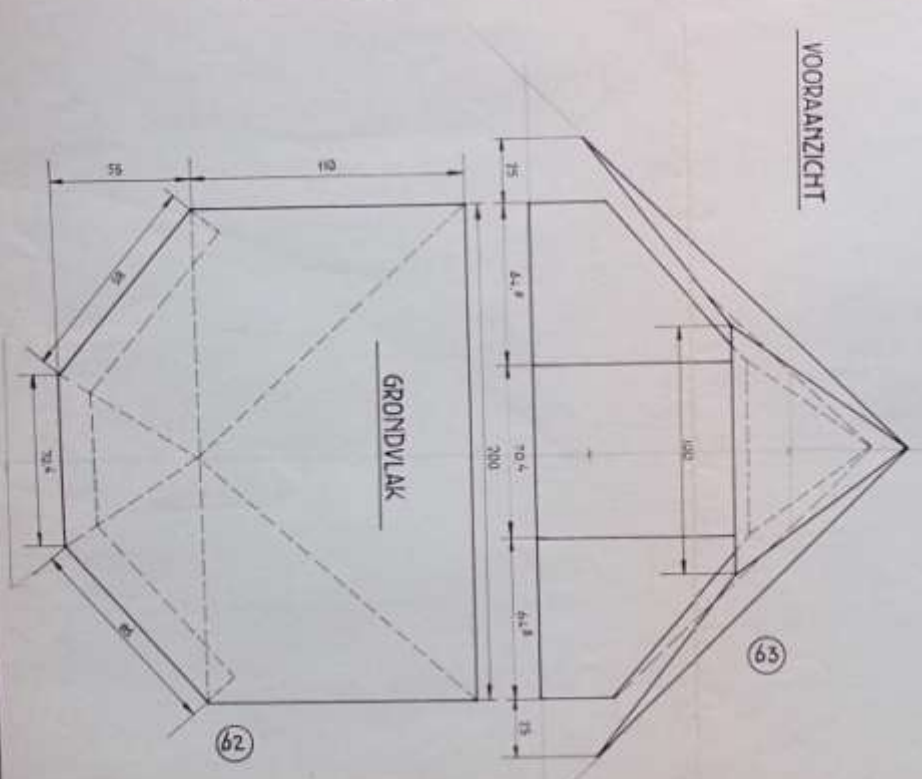
61

Handwritten notes:
De aflopende d.d.-hut
is voor de water afvoer van belang

Handwritten notes:
Luifel
is voor de water afvoer van belang

0.

PIROLA

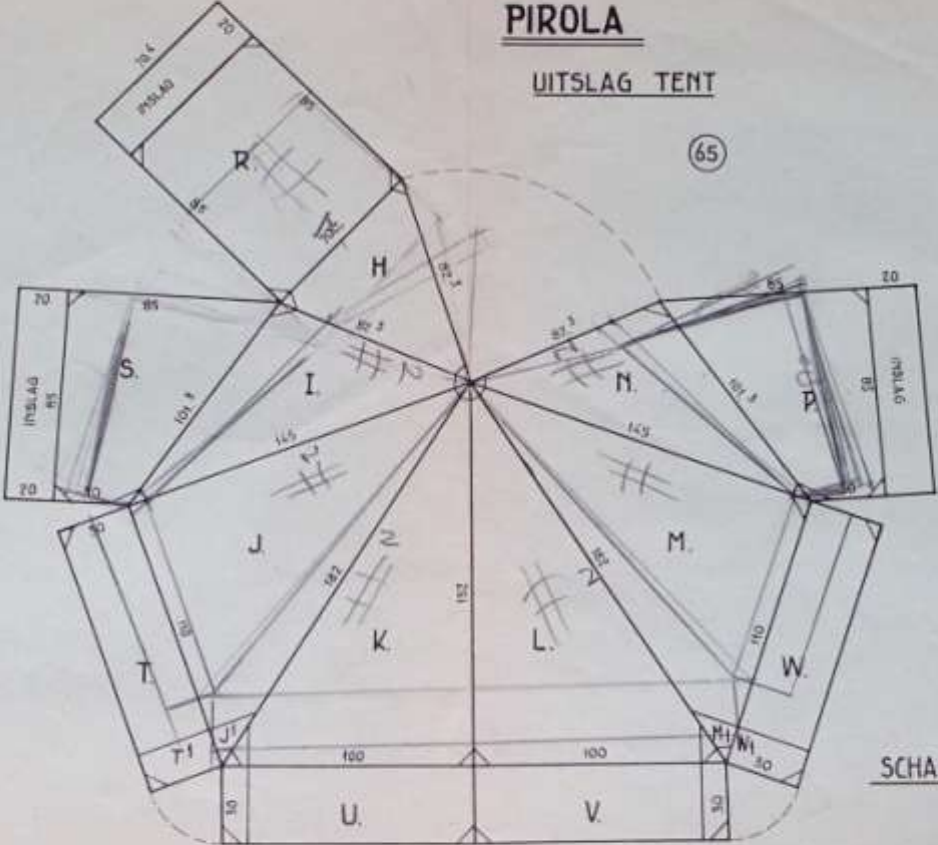
0

P.

PIROLA

UITSLAG TENT

(65)

SCHAAL 1:20

17

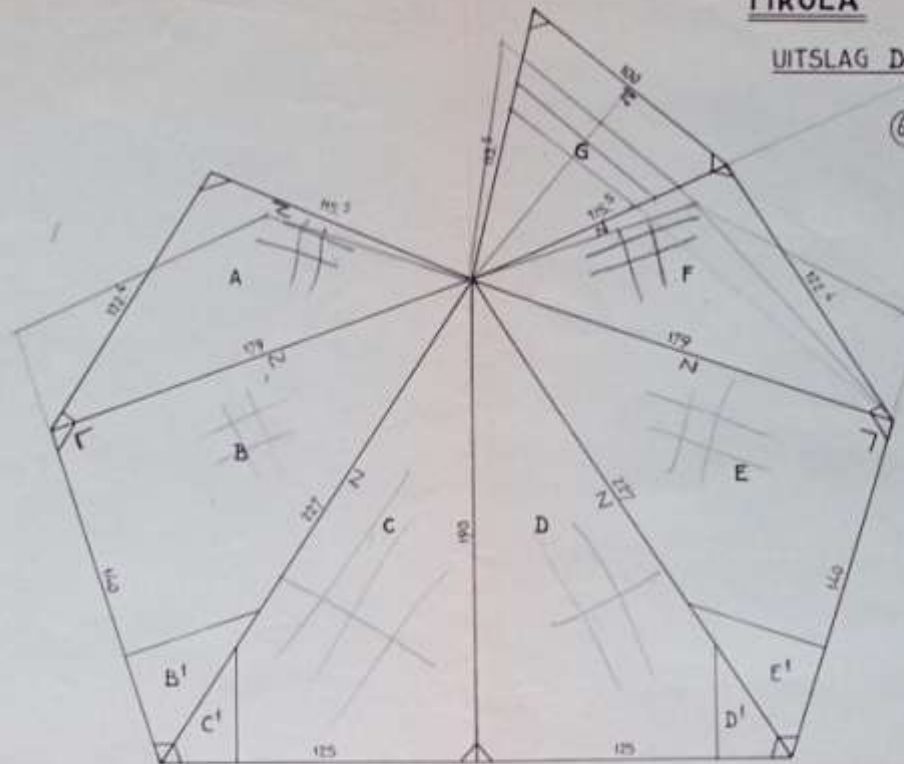
P.

Q.

PIROLA

UITSLAG DAK

(66)

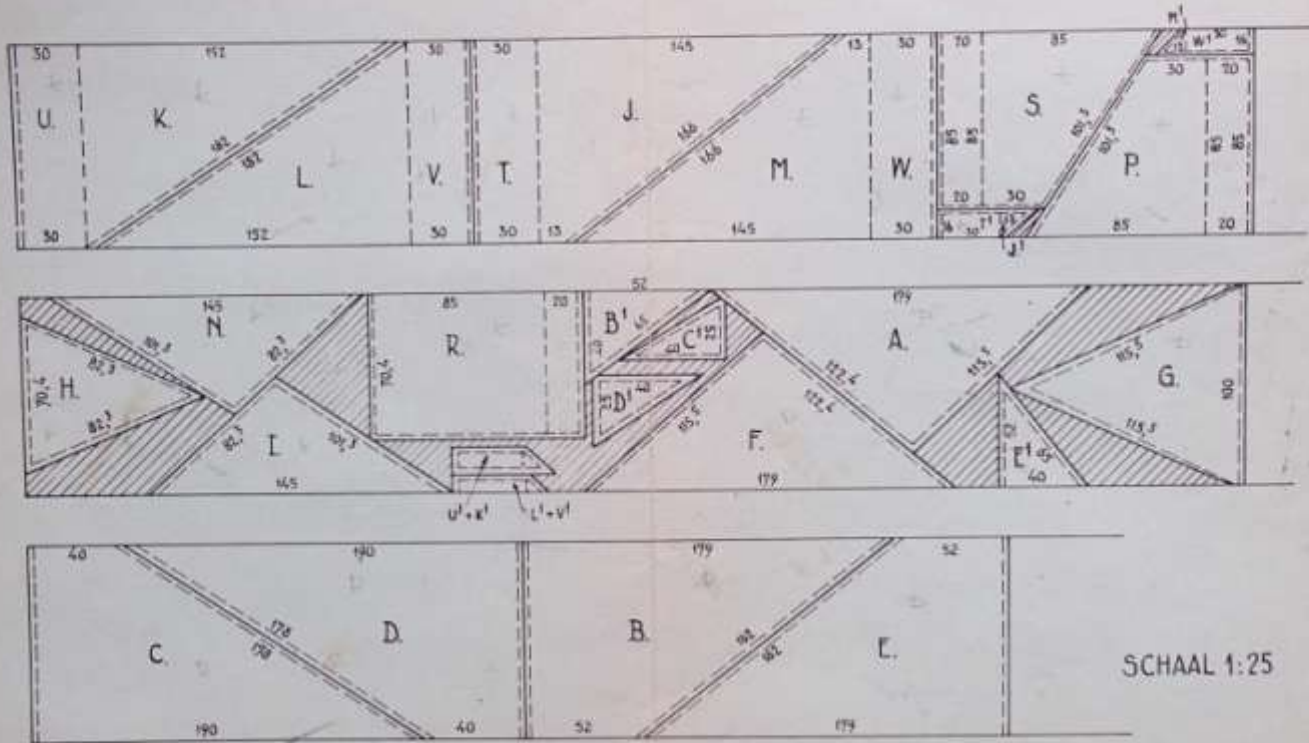

SCHAAL 1:20

D

R.

PIROLA

SCHAAL 1:25

KNIPPLAN TENT: DE DELEN H·I·J·J'·K·K'·L·L'·M·M'·N·P·R·S·T·T'·U·U'·V·V'·W·W'
" DAK : " " A·B·B'·C·C'·D·D'·E·E'·F·G

67

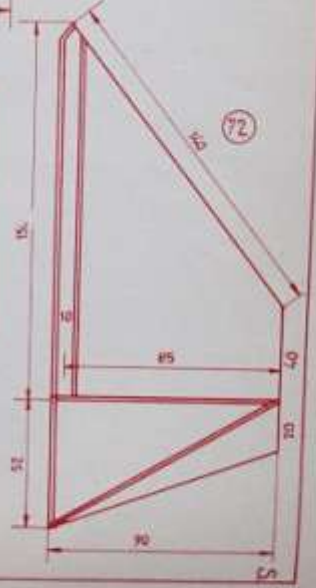
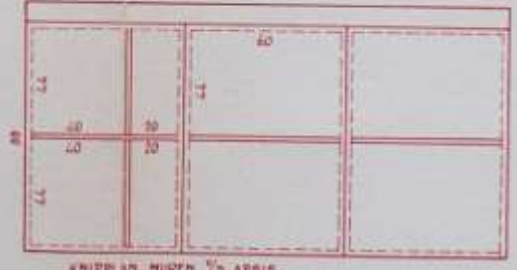
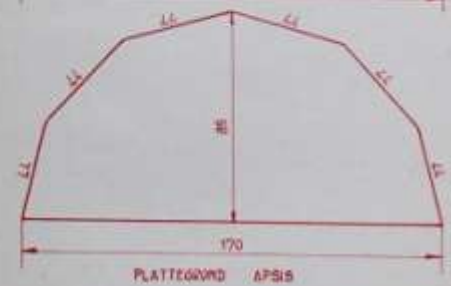
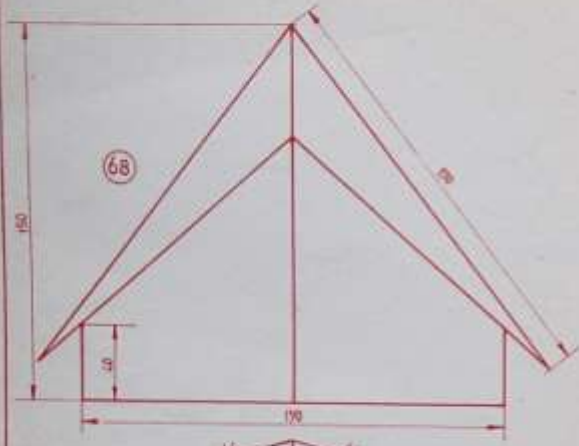
R

S.

AFMETINGEN-

ENKELDAKS-HUT

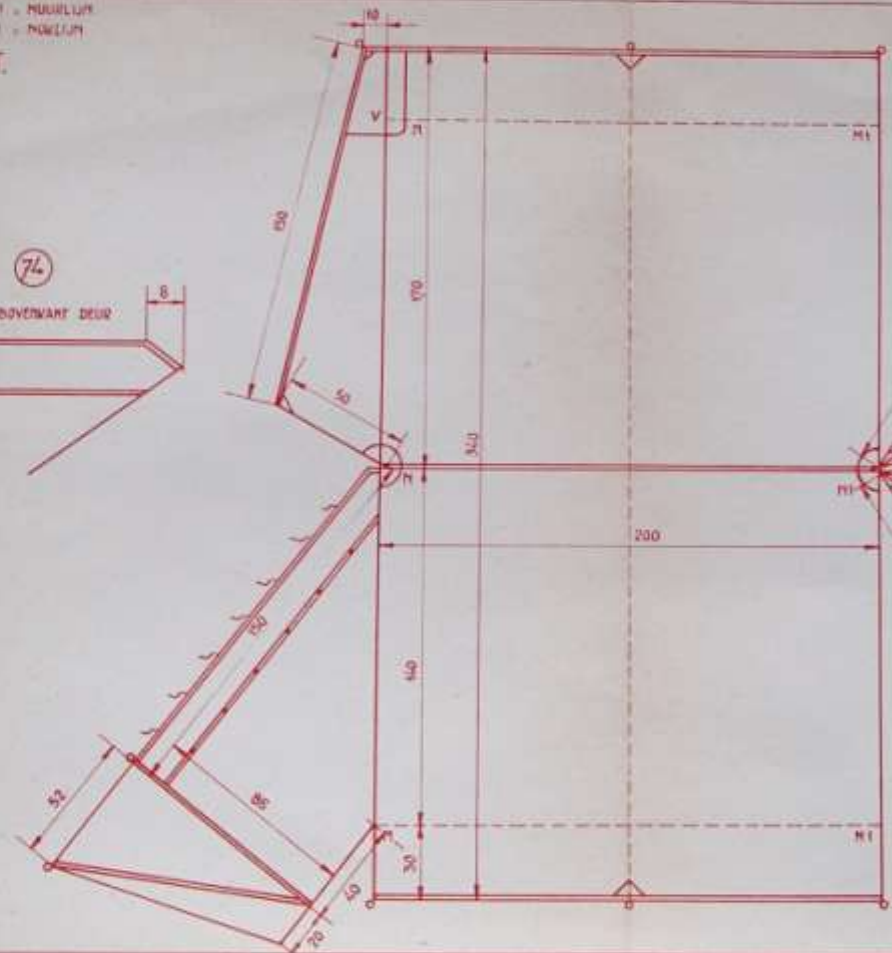
BREED	170	DEEP	200
HOOG	150	MUUR	40
LUIFEL	50	VLEUGEL	30
APSIS	85		

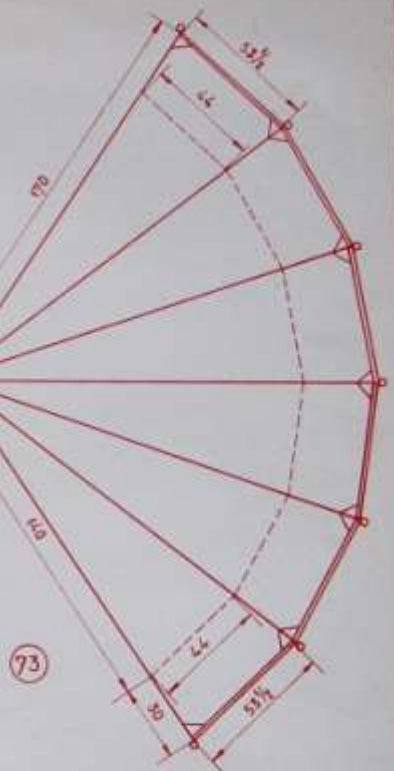
SCHAAL 1:20

H. M1 - MUR LUM
T. M1 - MUR LUM

T.

ENKELDAKS-HUT

SCHAAL 1:20

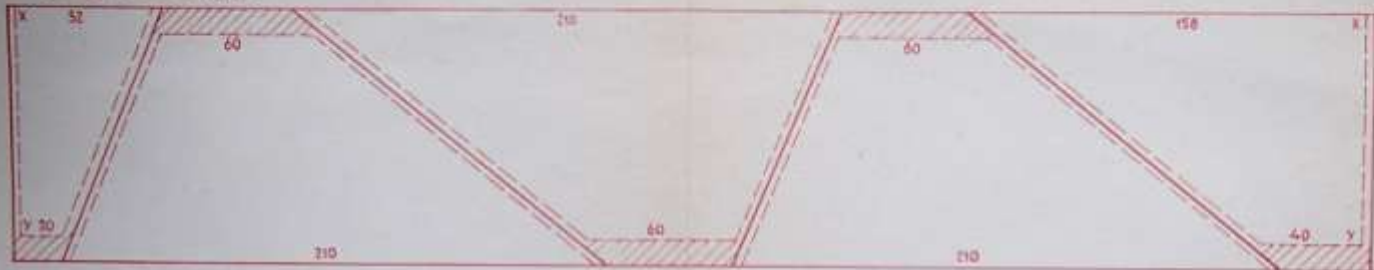
T.

U.

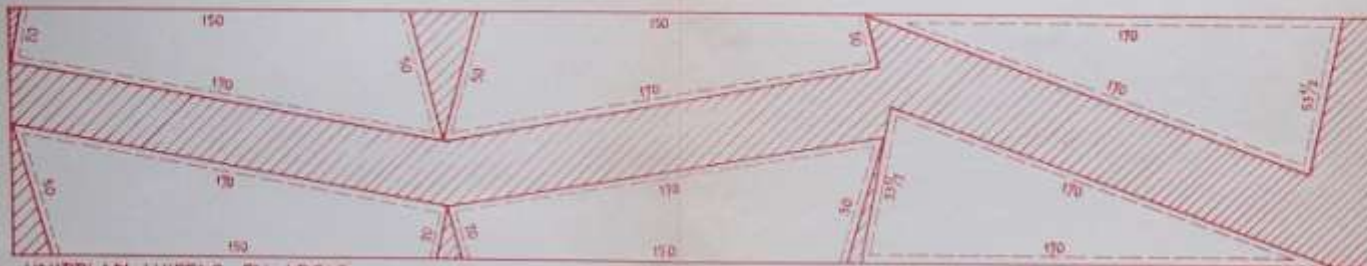
KNIPPLAN DEUREN

SCHAAL 1:20

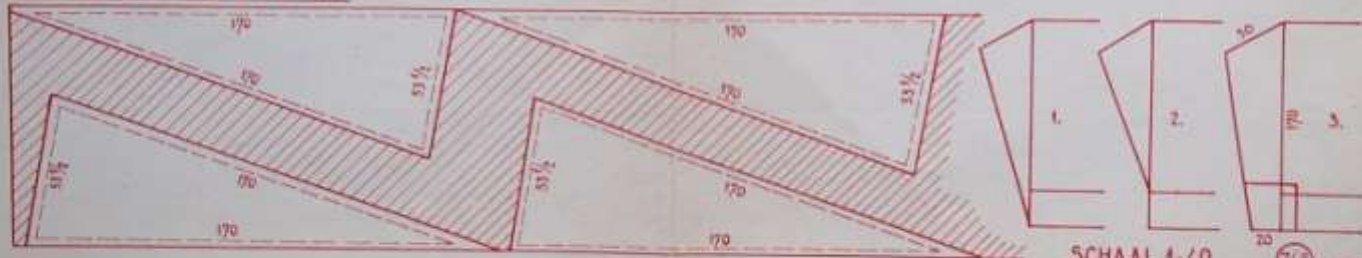
ENKELDAKSHUT

70

KNIPPLAN LUIFELS EN APSIS

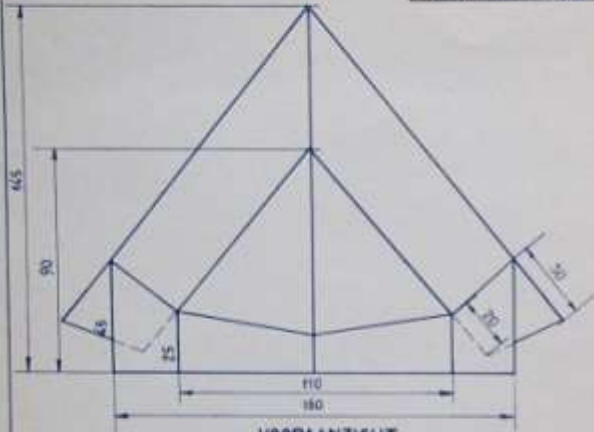
SCHAAL 1:40

76

V.

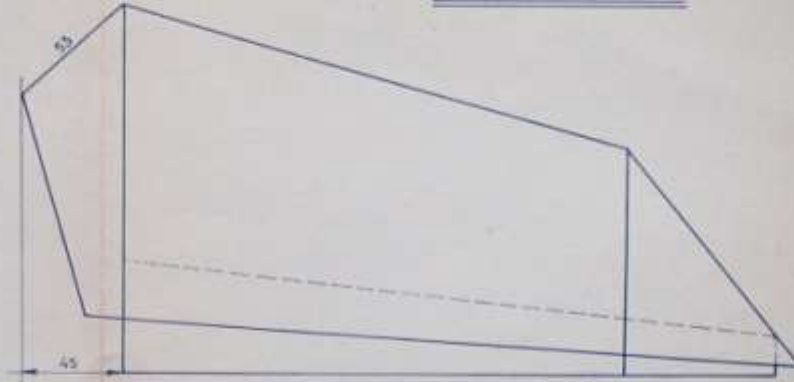
SCHAAL 1:20

AFLOPENDE HUT

VOORAANZICHT

(77)

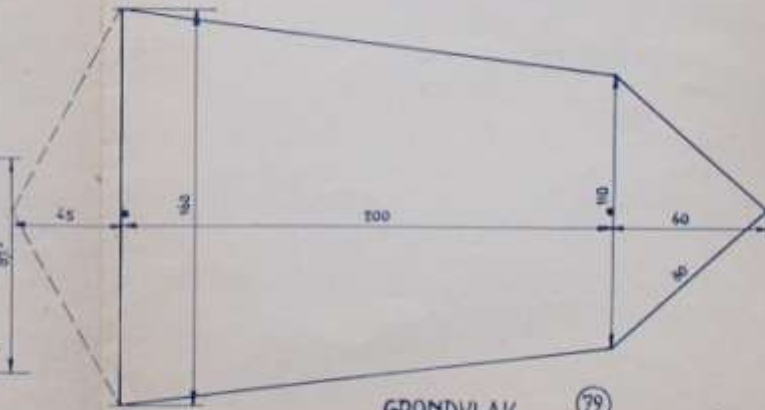
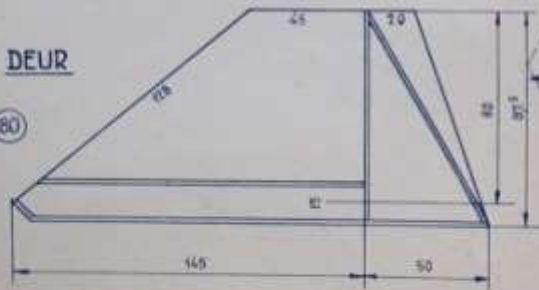

ZIJAANZICHT

(78)

DEUR

(80)

GRONDLAK

(79)

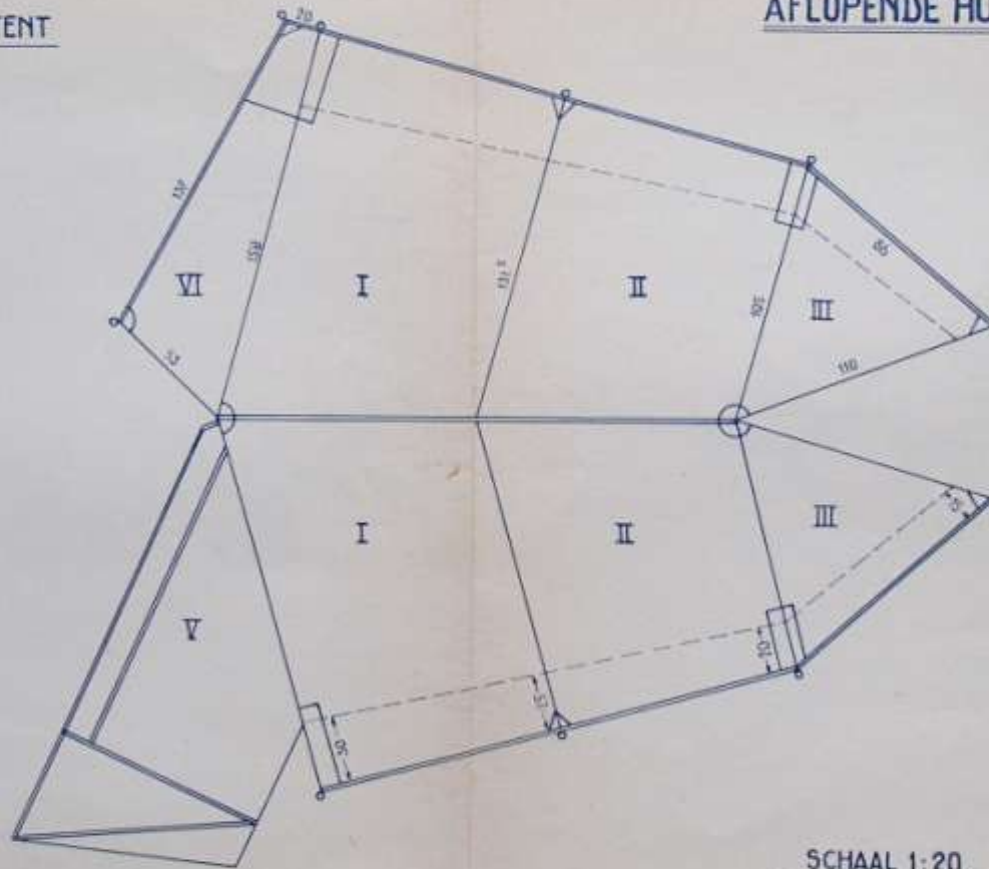
V.

W.

UITSLAG $\frac{1}{2}$ TENT

61

AFLOPENDE HUT

SCHAAL 1:20

W.

